

Biologisk mangfold
Andøya flystasjon
Andøy kommune, Nordland

BM-rapport nr 64-2004

Dato: 01.12.2005

<p>Tittel: BM-rapport nr. 64 (2004). Biologisk mangfold på Andøya flystasjon, Andøy kommune, Nordland</p>	<p>Emneord: Biologisk mangfold Naturtyper, vilt, ferskvann, rødlistearter Forvaltning Andøya flystasjon</p>
<p>Prosjektansvarlig: Geir Gaarder (Miljøfaglig Utredning AS) Miljøfaglig Utredning AS, 6630 Tingvoll Geir Gaarder Tlf: 7153 17 50 Pål Mikkelsen Tlf: 7706 06 00</p>	<p>Dato: 1. desember.2005</p>
<p>Oppdragsgiver: Forsvarsbygg, Forretningsområde Rådgivning Kompetansesenter Miljø Prosjektnummer 2NM7000807</p>	<p>Oppdragsreferanse Forsvarsbygg: Bjørn Arne Rukke (prosjektleder) Tlf: 90 68 95 71 Line Stabell Selvaag Tlf: 99 09 76 16</p>
<p>Sammendrag: Det er gjennomført kartlegging av biologisk mangfold på Andøya flystasjon i 2005. Kartleggingen er en del av oppfølgingen av både "Forsvarets sektorhandlingsplan for biologisk mangfold", som er kapittel 5 i Stortingsmelding nr 42 (2000-2001) om biologisk mangfold, og "Forsvarets handlingsplan for miljøvern" (2002). Arbeidet skal danne grunnlag for en framtidig bærekraftig forvaltning av biologisk mangfold på Forsvarets eiendommer. Kartleggingen bygger på metodikk i håndbøker fra Direktoratet for naturforvaltning. Følgende tema er kartlagt: naturtyper, ferskvannslokalteter, viltområder og rødlistearter. Disse temaene er så vurdert samlet ved en sammenveiging slik at de viktigste områdene for biologisk mangfold blir identifisert. Forsvarsbygg har utarbeidet en kravspesifikasjon som gir retningslinjer for kartleggingen.</p> <p>Basert på feltarbeid og gjennomgang av eksisterende dokumentasjon er det identifisert og beskrevet ti naturtypelokaliteter og ti viltlokaliteter på Andøya flystasjon. Det er ikke registrert ferskvannslokaliteter som oppfyller kravene i DN-håndbøkene. Tretten rødlistearter er registrert. Ved sammenveiingen er seks lokaliteter vurdert som svært viktige (A) for biologisk mangfold, ni lokaliteter som viktige (B) og to lokaliteter som lokalt viktige (C). Det er gitt forvaltningsråd for hvert enkelt område. Forvaltningsrådene må etterleves for å ivareta biologisk mangfold i de sammenveide områdene.</p> <p>Det er produsert analoge og digitale temakart for naturtyper, vilt, prioriterte viltområder og rødlistearter. Artskart for vilt og rødlistekart er unntatt offentlighet, og er levert separat til oppdragsgiver. Basert på temakartene er det utarbeidet et sammenveid kart for biologisk mangfold (statuskart). Forvaltningsrådene er presentert både i rapporten og på statuskartet.</p> <p>Alle opplysninger om naturtyper, vilt og rødlistearter er lagt inn i databaseverktøyet Natur 2000. Digitale kartverk finnes i Forsvarets informasjonssystem for eiendom, bygg og anlegg (FIS/EBA) og FMGT's kart og katalogtjenester (FIS/BASIS). Alle UTM-referanser i rapporten er gitt i kartdatum WGS84.</p>	

Forsidebilde: Utsikt mot Andenes og flystasjonen fra østlia under Møsjetinden.

English summary:

Survey of biodiversity has been carried out at Andøya in 2005 as a part of a follow-up on the Ministry of Defence's action plan for biodiversity. The work will constitute the basis for a sustainable management of biodiversity in the military training area. The survey is based upon the methodology and guidelines from the Directorate for Nature Management (DN). The following themes are registered: nature type localities, freshwater localities, wildlife areas and red listed species. Norwegian Defence Estate Agency has provided the specific guidelines required for the registration.

Ten nature type localities and ten wildlife areas are identified and described. No freshwater localities classified according to the requirements in the guidelines, are identified. Thirteen red listed species were found. Analogue and digital thematic maps are produced. The maps of red listed species and wildlife are restricted from publicity. These maps are sent separately to the employer. Summarizing the information for each of the themes six localities are assessed as very important (A), nine localities are assessed as important (B) and two localities as locally important (C). Advice is given on how to manage and maintain the biodiversity in these localities. These advices have to be followed up to maintain the biodiversity at the localities.

All information has been implemented into the database Natur 2000 and digital maps can be generated in FIS/EBA and FIS/BASIS. All UTM-references are in WGS84 datum.

FORORD

Denne rapporten er et ledd i oppfølgingen av Forsvarets sektorhandlingsplan for biologisk mangfold. Sektorhandlingsplanen utgjør forsvarssektorens bidrag til Stortingsmelding nr. 42 (2000-2001) Biologisk mangfold – sektoransvar og samordning (kapittel 5). Hovedhensikten med stortingsmeldingen er å sørge for en bærekraftig forvaltning av biologisk mangfold i norsk natur ved at det opprettes et nasjonalt kunnskapsbasert forvaltningssystem. I Forsvarets handlingsplan for miljøvern (2002) reflekteres de samme målene som i sektorhandlingsplanen for biologisk mangfold.

For å følge opp målsetningene i de to handlingsplanene, er totalprosjektet Oppfølging av Forsvarets sektorhandlingsplan for biologisk mangfold igangsatt. I prosjektet skal blant annet naturverdier i alle områder der Forsvaret er en hovedbruker, kartlegges etter samme metodikk. I rapportene gis det forvaltningsråd for hvordan områder som er identifisert som spesielt viktige for biologisk mangfold, må forvaltes for at naturverdiene der skal opprettholdes. Rådene må i størst mulig grad etterleves for at Forsvaret, i sine ulike aktiviteter, skal oppfylle målsetningene satt i de to handlingsplanene nevnt over. Informasjonen om biologisk mangfold og gitte forvaltningsråd må derfor innarbeides i planverktøy og styrende dokumenter for aktivitetene i de ulike kartlagte feltene, slik at kunnskapsbasert forvaltning av biologisk mangfold blir en realitet innen forsvarssektoren.

Med dette arbeidet ligger Forsvaret nasjonalt sett i front når det gjelder å kartlegge biologisk mangfold innen egen samfunnssektor. Forsvarsbygg har prosjektledelsen for totalprosjektet, som har en planperiode fra 2001 til og med 2005. Ved henvendelse til Forsvarsbygg ved Kompetansesenter Miljø vil man kunne få oversendt rapporter og kartverk samt utfyllende informasjon om forvaltning av kartlagte områder.

Ragnar Bjørgaas
Direktør
Forretningsområde Rådgivning
Forsvarsbygg

INNHold

1	INNLEDNING	5
2	MATERIALE OG METODER	6
2.1	ANDØYA FLYSTASJON	6
2.2	EKSISTERENDE DOKUMENTASJON OM BIOLOGISK MANGFOLD	7
2.3	OMRÅDEBESKRIVELSE	8
2.3.1	<i>Berggrunn og løsmasser</i>	8
2.3.2	<i>Generelle naturforhold</i>	9
2.3.3	<i>Flora</i>	10
2.3.4	<i>Fauna</i>	12
2.4	DATAINNSAMLING	14
2.5	DOKUMENTASJON	15
2.6	NATURTYPER	16
2.7	VILTOMRÅDER	16
2.8	FERSKVANNSLOKALITETER.....	17
2.9	RØDLISTEARTER	17
2.10	SAMMENVEIDE OMRÅDER	18
2.11	AKTIVITETER SOM PÅVIRKER DET BIOLOGISKE MANGFOLDET	19
2.12	KART OG DATABASE	21
3	RESULTATER	22
3.1	NATURTYPER	22
3.2	VILTOMRÅDER	33
3.3	FERSKVANNSLOKALITETER.....	39
3.4	RØDLISTEARTER	40
3.5	BIOLOGISK MANGFOLD STATUSKART – SAMMENVEIDE OMRÅDER	41
3.5.1	<i>Forvaltningsråd</i>	41
3.5.2	<i>Beskrivelse av sammenveide områder med forvaltningsråd</i>	41
4	TAKKSIGELSER	51
5	KILDER	52

VEDLEGG

- Vedlegg 1. Karplanteliste
- Vedlegg 2. Naturtypekart
- Vedlegg 3. Prioriterte viltområder
- Vedlegg 4. Statuskart for biologisk mangfold

1 INNLEDNING

Bevaring av naturmiljø og biologisk mangfold er en stor utfordring. Mange arter i Norge viser en urovekkende bestandsnedgang. Menneskelig påvirkning har i økende grad vært med på å bestemme denne negative utviklingen, og har ført til reduksjon i utbredelse samt utryddelse av arter i Norge og i verden forøvrig. Den viktigste årsaken til tap av biologisk mangfold i Norge er at leveområdene forandres som en følge av endret arealbruk som nedbygging av arealer, intensivt jord- og skogbruk etc. Regjeringens miljøvernpolitikk forplikter Norge og sektormyndighetene å forvalte biologisk mangfold slik at arter som naturlig finnes i Norge skal sikres i levedyktige bestander. Ved å kartlegge og forvalte arealene ut fra kunnskap om artenes forekomst og artenes krav til leveområder, kan en sikre et rikt og variert biologisk mangfold. En rekke nasjonale lover og internasjonale avtaler pålegger og forplikter Norge til å ta vare på det biologiske mangfoldet. De viktigste er:

Naturvernloven av 1970

Viltloven av 1981

Plan- og bygningsloven av 1985

Washingtonkonvensjonen av 1975 - regulerer handel med ville dyr og planter

Bernkonvensjonen av 1979 – beskyttelse av truede arter

Bonnkonvensjonen av 1983 – beskyttelse av trekkende arter

Biodiversitets- (Rio-) konvensjonen av 1992 – konvensjonen om biologisk mangfold

Stortingsmelding nr. 42 (2000-2001) ”Biologisk mangfold - Sektoransvar og samordning” gir retningslinjer for hvordan de ulike sektorene skal ivareta hensynet til biologisk mangfold i sine forvaltningsområder. De samme retningslinjene som skisseres i Forsvarets bidrag til stortingsmeldingen, kap. 5 ”Forsvarets sektorhandlingsplan for biologisk mangfold”, reflekteres i Forsvarets handlingsplan for miljøvern ”Forsvarets miljøvernarbeid” (Forsvarsdepartementet 2002). For å følge opp Forsvarets egne mål i disse to handlingsplanene er det utarbeidet et totalprosjekt nr. 2NM 7000807, som består av 7 delprosjekter. Delprosjekt nr. 1 ”Kartlegging av biologisk mangfold” skal sørge for at kartlegging gjennomføres etter samme metodikk i alle områder der Forsvaret er hovedbruker.

Kartleggingsarbeidet vil være en styrke i den daglige bruken og forvaltningen av Forsvarets områder, og vil bidra til at beslutninger om bruken kan tas på et bedre faglig grunnlag. Forvaltning av naturområder og biologisk mangfold er en utfordring som stadig krever oppdatering av kunnskapen. Forsvaret har derfor blant annet utviklet et oppsynssystem for å følge utviklingen av biologisk mangfold i sine områder fremover.

Denne rapporten tar for seg det biologiske mangfoldet på Andøya flystasjon. Rapporten er en sammenstilling av eksisterende dokumentasjon og ny kartlegging i 2005.

2 MATERIALE OG METODER

2.1 Andøya flystasjon

Andøya flystasjon ligger i Andøy kommune. Det militære området utgjør et areal på totalt 14.597 daa. Forsvaret eier det meste av arealet rundt selve flystasjonen, men noe er også klausulert samt basert på servituttavtaler. Flystasjonen består av avdelinger fra Luftforsvaret, Forsvarets logistikkorganisasjon (FLO) og Forsvarsbygg. Alle disse avdelingene har sin virksomhet knyttet til Orion-flyene. I tillegg har også AVINOR, Meteorologisk institutt og SHELL ansatte på stasjonen som støtter de maritime patruljeflyene (Kilde: Forsvarsnett).

Det var på et NATO-møte i Lisboa i 1951 at det for alvor ble ytret ønske om å bygge en flyplass på Andøya. Temaet ble etter dette satt på dagsordenen og stadig drøftet av de militære lederne, som også mente at Andøya hadde en ypperlig beliggenhet, både flymessig og strategisk sett. Utbyggingen startet våren 1953.

For å kunne utnytte flyplassområdet i større utstrekning, gikk Forsvarsdepartementet til den største eksproprieringssaken man noen sinne hadde gjennomført. Bygda Haugnes ble fjernet. Her ble både bygninger og jordeiendommer ekspropriert. 72 bolighus, samt fjøs og uthus ble fjernet. Det bodde 310 mennesker på Haugnes på denne tiden. Bygda omfattet også et stort husdyrhold med 70 kyr, 400 sauer og 14 hester.

Den 17. september 1954 landet det første flyet på flyplassen, som ikke på noen måte var ferdig. I 1956 ble også Skarsteindalen ervervet. Ut på høsten 1957 kunne flystasjonen endelig erklæres som operativ. Denne anledningen ble markert med den første offisielle landingen med jetfly den 15. september. Den 22. mars 1959 ble Skarsteindalen leir tatt i bruk av Forsvaret.

Flytting av 333 skvadronen fra Sola til Andøya ble påbegynt i desember 1961, og i januar 1963 var hele skvadronen samlet på Andøya. Etter hvert som samfunnet vokste og flyplassen var et faktum, så også den sivile luftfarten sitt behov, og den 2. april 1964 landet SAS med sitt første rutefly på Andøya. Det ble etter hvert klart at man hadde behov for å bygge en tverrvindbane. Klarsignalet for bygging ble gitt, og i oktober 1968 ble den nye tverrvindbanen overlevert. Banen var 1800 meter lang og 50 meter bred.

Fra slutten av 1980-tallet og fram til i dag har stasjonen blitt kraftig redusert. Luftvernbatalljonen, geværkompaniet og stridsvogntroppen har forlatt Andøya. Det som gjenstår i dag er en gripbar, kompakt og tidsriktig enhet nede på flystasjonen som løser Forsvarets oppgaver både hjemme og ute. (Kilde: Forsvarsnett).

Figur 1. Andøya flystasjon, Andøy kommune, Nordland.

2.2 Eksisterende dokumentasjon om biologisk mangfold

I alt fire viktige funksjonsområder for vilt er registrert på eller i umiddelbar nærhet av Andøya flystasjon (ref). Alle fire er sannsynlige yngleområder for oter (DM). Områdene ligger ved Langneset (ved Haugsnes), ved Slettneset nord for Haugsnes, ved Haugnessanden (vest for kontor- og verkstedbygninger) og ved Ramberget nordvest for Oksbåsen. Et verneområde finnes i nærheten (se nedenfor). Forut for kartleggingen er det ikke registrert verdifulle naturtypelokaliteter innenfor Forsvarets arealer tilknyttet flystasjonen.

Det foregår per desember 2005 en kartlegging av biologisk mangfold i Vesterålskommunene, herunder Andøy kommune, men resultatene fra denne kartleggingen er ikke klar (Lisbeth Jørgensen, Nordnorske Ferskvannsbiologer ANS, Sortland, pers.medd.).

Nærmeste verneområde er et 653 daa stort naturreservat som ligger ca. 3 km sørvest for flystasjonen, ved Endletvatn. Formålet for vernet er her å "bevare typiske fattige flatmyrer". Naturreservatet ligger dessuten like ved Æråsmorenen, som etter enkeltes oppfatninger markerer den vestlige grense for breens utbredelse under siste istid. Vegetasjonshistoriske undersøkelser og C14-dateringer av torvlag viser at en har hatt vegetasjonsdekke ved Endletvatn i minst 18 000 år. Da innlandsisen under siste istid er regnet å ha hatt sin største utbredelse for ca 20 000 år siden, må dette området ha vært svært tidlig isfritt. Ved Endletvatn har en i tillegg Norges eldste sammenhengende sedimentrekke fra tiden etter at isen trakk seg tilbake. Dette gjør lokaliteten spesielt egnet til å inngå i et internasjonalt opplegg for palaeo-økologiske standardprofiler til bruk i vegetasjonshistorisk forskning. (Naturbasen 2005).

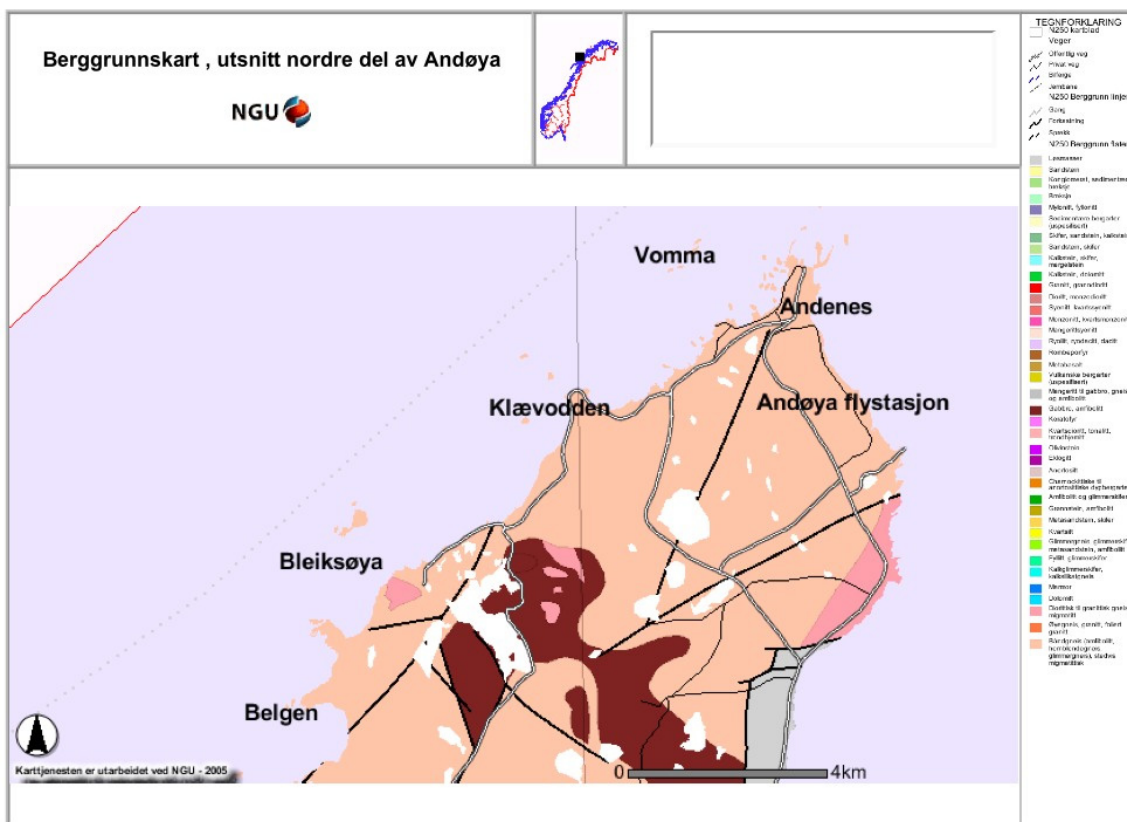
Utsikt mot Andenes og flystasjonen fra østlia under Møsjetinden. I øvre høyre billedkant: Store Æråsen.

2.3 Områdebeskrivelse

2.3.1 Berggrunn og løsmasser

Jura-krittbergartene midt på Andøya regnes å være de yngste bergartene på fastlands-Norge. Mesteparten av berggrunnen på Andøya hører imidlertid sammen med "Lofoteneruptivene" som er prekambriske grunnfjellformasjoner og av de eldste bergartene vi har i Norge. I området ved Andøy flystasjon består berggrunnen av migmatittisk gneis fra arkeisk tid, dvs. 2,7-2,8 milliarder år (Zwaan m.fl. 1998). Det er lys grå gneis med lys feltspat, biotitt og hornblende. I fjellrekken sørvest for flystasjonen går det et belte med gabbro.

Æråsmorenen, som ligger ved Endletvatnet, markerer muligens den vestlige grense for isbre-ens utbredelse under siste istid.

Utsnitt fra NGUs berggrunnskart over området. Beige og rosa farge viser områder med gneis. Den mørkebrune fargen viser gabbro (Kilde: NGU, Berggrunnsgeologidatabasen på Internett).

2.3.2 Generelle naturforhold

Naturgeografisk ligger området hovedsaklig i mellomboreal vegetasjonssone, men de høye-religgende delene av undersøkelsesområdet i og rundt Skarsteindalen kommer opp i nordboreal og lavalpin sone (Moen 1998). I tillegg er området i sin helhet plassert i klart oseanisk vegetasjonssesksjon (Moen 1998). Området tilhører landskapsregion 31 Lofoten og Vesterålen (Elgersma & Asheim 1998).

Det norske meteorologiske institutt, DNMI, har målestasjon på Andenes. Her er den gjennomsnittlige årstemperatur for perioden 1961-1990 på 4,1 °C, med minimum i februar på -1,4 °C og maksimum i august på 11,3 °C. Årsnormalen for nedbør er i samme periode på 870 mm. Oktober er den mest nedbørsrike måneden med en normal på 120 mm. Mai er den tørreste måneden med 45 mm. (Kilde: DNMI's hjemmeside).

Andøya er naturmessig framfor alt karakterisert av store myrområder, og det gjelder også Forsvaret sine arealer. Det flate landskapet og humide klimaet skaper ypperlige forutsetninger for myrdannelse, og nordre og midtre deler av Andøya har faktisk trolig de største sammenhengende myrområdene i Norge (jfr. Aaheim 1985)! Ulike typer nedbørsmyr og fattigmyr er dominerende, men det er også innslag av rikere myrtyper. En spesiell utforming av nedbørsmyr, høymyrer, er utbredt på Andøya og er av særlig interesse (Bjerke 2005). Nedbørsmyrer og fattigmyrer domineres vanligvis av et fåtall vidt utbredte og trivielle karplanter og moser, og har få sjeldne plantearter. Derimot kan de ha et ganske rikt fugleliv, spesielt hvis det er innslag av tjern eller partier med mjukmatte- og løsbunnsmyr på dem. En rekke vadefugl kan hekke, i tillegg til både ender, sangsvane (i litt større tjern og vann), måkefugl og enkelte andre arter. Det høye innslaget av våtmarksfugl, inkludert flere sjeldne arter, er da også et svært karakteristisk trekk ved Forsvaret sine arealer.

Det er lite tradisjonelt kulturlandskap innenfor flyplassområdet. Det har vært en del tidligere, bl.a. tilknyttet den fraflyttede bygda Haugnes, men de gamle slåtteenge og beitemarkene har nå grodd igjen over lengre tid. Rester av den gamle engfloraen opptrer likevel i noen grad på engene og dukker også opp på arealer som Forsvaret bruker aktivt, f.eks. i vegkanter. I samspill med de store myrområdene får likevel kulturlandskapet større verdi, bl.a. fordi det er grunn til å tro at en del kravfulle og sjeldne våtmarksfugl, spesielt vadere, setter pris på denne kombinasjonen. Det er påfallende at enkelte av de mest interessante artene ser ut til å foretrekke selve flyplassanlegget som hekkeområde, og ikke hekker ute på de store myrene. Det er dessuten tydelig at mange fuglearter foretrekker kombinasjonen av livsmiljøer som oppstår i samspillet mellom myrene og de mange innslagene av tjern og vann.

Når det gjelder andre naturtyper, så finnes det lite skog i området, bare litt småvokst bjørkeskog, og denne er av marginal biologisk interesse. Derimot fører beliggenheten ut mot havet til at det er innslag av litt havstrender. Langgrunne strandsystemer med store saltenger, brakkvannsenger og/eller brakkvannspoller mangler, og disse vegetasjonstypene opptrer bare fragmentarisk. Området ligger likevel såpass eksponert at det er dannet sandstrender og sanddyner flere steder. Disse er delvis stabilisert og påvirket av inngrep, men det er også mindre aktive rester igjen med en karakteristisk flora der det er en spennende blanding av sørlige, varmekjære engplanter, kalkkrevende fjellplanter og havstrandplanter.

Den fattige berggrunnen fører til at det som finnes av fjellvegetasjon i området, er triviell. Det er kjent flere sjeldne og interessante fjellplanter på Andøya, men disse ser særlig ut til å vokse på sandstrender/sanddyner eller i fjellsider påvirket av sandflukt.

2.3.3 Flora

Karplantefloraen på flystasjonsområdet er middels artsrikt og inneholder få spesielle arter. Det varmekjære elementet er, ikke uventet, dårlig utviklet, men partier med kalkrike berg og sanddyner har enkelte svake innslag. Dette gjelder f.eks. arter som dunhavre, gjeldkarve og

rødfangre. Andøya er kjent for å ha forekomst av en del interessante fjellplanter, men dette kommer i begrenset grad til syne innenfor vårt undersøkelsesområde. Den fattige berggrunnen i fjellet innenfor Æråsvatna og opp mot Møsjetinden fører til at bare de vanligste og mest trivielle fjellplantene opptrer her, som musøre, rabbesiv, trefingerurt, fjellmarikåpe, aksfrytle, dverggråurt, fjelltimotei, rypestarr, seterstarr og noe fjellfiol og fjellsmelle. På enkelte bergskreanter finnes gubbeskjegg.

Det er heller ikke spesielt godt utviklede rikmyrer, sanddyner og skjellsandenger. Enkelte fjellarter dukker likevel opp her, som reinrose og fjellfrøstjerne.

Noen tydelige østlige eller vestlige element er lite synlige i floraen. Derimot er det grunn til å trekke fram noen mer eller mindre kulturbetingede arter. Rødlisterarten stor hvitkurle ble funnet på to lokaliteter (DC) (samt også påvist på ytterligere en lokalitet utenfor flyplassområdet på Andenes), og virker her knyttet til noe kalkrike engsamfunn nær sjøen. Arten er samtidig utvilsomt utsatt for gjengroing og avhengig av slått eller ekstensivt beite. En annen regionalt sjelden art er hanekam, som ble påvist sparsomt i veggrofter nord for Æråsvatna og mer tallrik på fuktig, kildepreget bakkemyr innenfor disse vannene. Arten er primært knyttet til fuktenger, og er særlig og kystbundet. Dette er trolig de nordligste forekomstene av betydning i landet.

Hanekam på fuktig bakkemyr vest for Øvre Æråsvatn. Fjelltoppen oppe til venstre er Trolltinden.

Det forekommer også en del spesialiserte arter knyttet til ferskvann og havstrand i området, men dette er stort sett vanlige og lite kravfulle arter. Ferskvannsmiljøene er gjennomgående sure og humusrike, noe som gir dårlig grunnlag for interessante arter. Tilknyttet små vannsig på rikmyr fant vi riktignok skjørkrans lokalt, ei svakt kalkkrevende kransalge. Ellers var det bare vanlige arter som bukkeblad og tjønnaks. Havstrendene bestod hovedsaklig av sandstrender eller grovsteinet rullesteinstrand, noe som førte til at arter knyttet til saltenger

og brakkvannsenger manglet. Sandstrendene inneholdt typiske arter som strandreddik og strandrug, men ingen spesielt sjeldne arter.

Når det gjelder lav og moser, så ble det ikke funnet spesielle arter i området. Fravær av skog av betydning og kalkrike berg er en viktig årsak til dette. Derimot ble det funnet et par beitemarkssopp på et parti med kalkrik, lavvokst eng og det er nok potensial for enkelte flere slike arter, kanskje også rødlistearter.

2.3.4 Fauna

Flystasjonsområdet på Andøya er et svært viktig hekke- og rasteområde for vannfugl og våtmarkstilknyttede fuglearter. Av spesiell interesse er forekomsten av svarthalespove (R), som ble funnet hekkende her for første gang i Norge i 1955 (Holgersen & Willgoth 1956). De siste årene har 1-2 par hekket (Schølberg udatert), og unger har blitt ringmerket helt inntil flystripa (Johnny Bakken, NOF, pers.medd.). Svarthalespove er svært sjelden i Norge utenom Lofoten og Vesterålen, og det er antatt at det er den islandske underarten *islandica* som hekker her (Sæther 1994).

Sangsvane (R) hekker årlig med flere par i de mange større og mindre tjernene innenfor Forsvarets eiendommer; likeledes hekker stokkand, krikand, brunnakke, toppand og svartand (DM) i tilknytning til tjernene (Stokke 2005, Schølberg udatert). Smålom (DC) kan ha hekket på flystasjonsområdet (Vidar Kristiansen, NOF, pers.medd.), men dette skjer neppe årlig. Ærfugl ruger fåtallig i området, og i 1997 ble det registrert 2-3 hekkende par inne ved rullebanene (Schølberg udatert). Lirype er en vanlig hekkefugl i området, som enkelte år opptrer mer tallrikt enn vanlig, slik som i 1997, da opptil 70 ind. ble registrert i april og hekkebestanden ble anslått til minimum 20-30 par (Schølberg udatert).

En rekke andre vadefugler (utenom svarthalespove) hekker også ved flystasjonen. De vanligste artene er tjeld, vipe, sandlo, enkeltbekkasin, småspove, storspove, rødstilk og strandsnipe (Schølberg udatert, Espen Bergersen, NOF, pers.medd.). Brushane (rødlistet som sårbar i Sverige ved revisjon av rødlista i 2005) og heilo er fåtallige hekkefugler (Schølberg udatert), mens status for svømmesnipe er usikker (Vidar Kristiansen pers.medd. til Rune Solvang). Hekkebestandene av de vanligste vadefuglartene i 1997 var ca 12 par tjeld, 11 par vipe, minimum 8 par storspove, 6-7 par småspove, min. 10 par brushane (har trolig gått mye tilbake i området) og 10-15 par rødstilk (Schølberg udatert).

Havørn (DC) og vandrefalk (V) hekker like utenfor flystasjonsområdet; havørn i Ramberg-saksla like ved skytebanen nordvest for Storvatnet (Harald Pedersen pers.medd.). På våren kan opptil 20 havørner ses på stasjonsområdet (Schølberg udatert). Av andre rovfugler hekker fjellvåk år om annet, mens jaktfalk (V), tårnfalk og dvergfalk ses i området uten at hekking er sannsynlig (med mulig unntak av dvergfalk). Jordugle er en vanlig hekkefugl i området når det er godt med smågnagere, som for eksempel i 2004 (Espen Bergersen, NOF,

pers.medd.). Jordugle står nå på den svenske rødlista, og det kan ikke utelukkes at den også rødlistes i Norge etter kommende revisjon av rødlista i 2006.

I myrområdene sørvest for Langneset hekker det en koloni med 30-60 par fiskemåke, mens svartbak og tjuvjo er sjeldne/fåtallige hekkefugler på stasjonsområdet (Schølberg udatert). Langs sjøen ses andre måker og rødnebbterne på næringsøk. Ved rullebanene hekker 4-5 par med sanglerke (Schølberg udatert). Sivsanger er en vanlig hekkefugl ved tjern og våtmarker i området, mens lappspurv muligens hekker. Snøspurv raster i store antall på flystasjonsområdet under vårtrekket, og våren 1997 ble antallet estimert til over 2500 fugler under trekktoppen i mai (Schølberg udatert). Over 4000 individer er sett 11.4.1991 (Stokke 2005).

Det raster også en del ender i området under trekket. Av større betydning er sandstrendene på østsida av flystasjonen for vadefugl under trekket. På høsten ses flokker med bl.a. sandlo, tundralo, dvergsnipe, tundrasnipe, myrsnipe og sandløper i området Haugnessanden/Storsanden (Stokke 2005, Schølberg udatert, egne observasjoner). Av forholdsvis høye maksimumstall kan nevnes 60 sandloer (vår 1997), 20 sotsniper (høst 1991), 80 myrsniper (høst 1996), 80 sandløpere (vår 1997) (Stokke 2005, Schølberg udatert). Som en kuriositet kan nevnes at hvithalesvømmesnipe ble observert ved Haugnes 13.06-16.06.1993, noe som var landets 3. funn av arten (Gustad 1995). På de gresskledte områdene inne på flystasjonen raster brushane og heilo vår og høst, til dels i store flokker (Stokke 2005, Schølberg udatert).

Vår og høst passerer store flokker med kortnebbgjess og hvitkinngjess på vei til eller fra hekkeområdene på Svalbard. Disse flokkene går aldri ned på flystasjonsområdet for å raste, men har viktige rasteplasser lenger sør på Andøya. Under vårtrekket kan det passere flere tusen kortnebbgjess i løpet av en dag (helst i slutten av mai), mens antallet med hvitkinngjess er betydelig lavere (Schølberg udatert). Også småflokker med grågjess ses under trekket, og noen av disse stopper i området for kortere eller lengre perioder, og det er mulig arten hekker i området (Schølberg udatert).

Sjøfugltrekket inn Andfjorden er også betydelig i perioder, særlig i april/mai og i september/oktober. Det er hovedsakelig lommer, alkefugl og måker som blir registrert. Over 100 små- og storlom har blitt observert i løpet av en dag (Schølberg udatert). Av mer uvanlig arter som kan ses helt inn til Haugnesstranda kan nevnes grønlandsmåke og polarjo (Stokke 2005).

Svartbak, en norsk ansvarsart, finnes som en fåtallig hekkefugl innenfor flystasjonsområdet.

De store gruntvannsområdene på nordspissen av Andøya er svært viktige overvintringsområder for sjøfugl. I februar/mars 1987 ble det nord for Klævodden og Haugenes registrert bl.a. 4500 ærfugl, 1120 praktærfugl, 635 havelle (DM) og fire gulnebbblom/islom (Larsen 1987). Sjøområdene utenfor flystasjonen var ikke av de viktigste lokalitetene i området, men i gruntvannsområdene omkring Trollflesa lå det en del marine dykkender. På strekningen fra tettbebyggelsen på Andenes til Haugenes ble det den 04.03.1987 telt 110 ærfugl, 46 praktærfugl, 100 haveller (DM), tre sjøorrer (DM), 160 krykkjer og 345 stormåker fra helikopter (Larsen 1987). Sør for Haugenes ble det gjort tellinger fra land, men her var antallene lavere. Gulnebbblom og islom, som i likhet med praktærfugl er norske ansvarsarter på vinterbestandsnivå (Norge har henholdsvis 90, 25 og 60 % av de europeiske vinterbestandene), raster utenfor flystasjonsområdet i perioder (Stokke 2005, Schølberg udatert). Også smålom kan ses i flokker utenfor Haugenes på våren (Stokke 2005).

Enkelte arter ser ut til å ha forsvunnet som hekkefugler fra området i løpet av de siste 20-30 årene. Winsnes (1974) påviste bl.a. horndykker hekkende, mens han antar at stjertand (R), havelle (DM), myrsnipe og fjæreplytt hekket. Bare stjertand (R) (Stokke 2005) nevnes av våre kilder fra 1990- og 2000-tallet som hekkefugler eller mulige hekkefugler.

Av pattedyr nevner Winsnes (1974) hare, rødrev, røyskatt, mink og oter (DM) fra flystasjonsområdet. Siden den gang har elg etablert seg på Andøya, og arten er vanlig å se også på flystasjonsområdet (Harald Pedersen pers.medd.). Med bakgrunn i rovfugl- og ugleforekomstene i området er det enkelte år mye smånagere i flystasjonsområdet, noe også Schølberg (udatert) påpeker – men uten at arter oppgis.

2.4 Datainnsamling

Det er utarbeidet en kravspesifikasjon som beskriver kartleggingsmetodikk for kartlegging av biologisk mangfold i Forsvarets områder (Forsvarsbygg 2003), og som gir føringer for rapport, kartproduksjon, lagring av digitale data og utforming av forvaltningsråd. I de etter-

følgende kapitler følger en kort beskrivelse av metode for datainnsamling, dokumentasjon og verdisetting.

Kartleggingen bygger på ”Nasjonal rødliste for truede arter i Norge 1998” (DN 1999b) og rapporten ”Truede vegetasjonstyper i Norge” (Fremstad & Moen 2001), og dessuten på metodikken i følgende håndbøker fra Direktoratet for naturforvaltning (DN):

”Viltkartlegging” DN-håndbok 11-1996, revidert internettversjon 2000 (DN 1996)

”Kartlegging av naturtyper” DN-håndbok 13-1999 (DN 1999a)

”Kartlegging av ferskvannslokaliteter” DN-håndbok 15-2000, revidert internettversjon 2003 (DN 2000)

Innsamlingen av opplysninger om biologisk mangfold har hovedsakelig foregått ved

litteraturgjennomgang, databasesøk¹, studier av kart (N5/N50) og flyfoto kontakt med Fylkesmannens miljøvernavdeling, kommunen(e), fagfolk og enkeltpersoner med naturfaglig kunnskap om området feltarbeid. Under feltarbeidet er det brukt GPS for å kartfeste lokaliteter. Feltarbeid er utført av Geir Gaarder og Pål Mikkelsen 12.7.2005 og Bjørn Harald Larsen 13.9.2005, alle tilknyttet Miljøfaglig Utredning AS.

2.5 Dokumentasjon

Registreringsdelen skal være en rent faglig, verdinøytral og faktaorientert beskrivelse av naturmiljøet basert på de ulike håndbøkene fra DN (se 2.4). Under feltarbeidet ble det fokusert på naturtyper, ferskvannsmiljøer og viltområder etter DN-håndbøkene, samt forekomst av rødlistearter, forekomst av signalarter på verdifulle naturtyper/viltområder og arter som i seg selv er sjeldne og interessante (jfr. DN 1996, DN 1999a, DN 2000). Under feltbefaringen er det spesielt lagt vekt på områder med tidligere dokumenterte verdier, samt oppsøking av potensielt interessante lokaliteter.

Navn og systematikk for registrerte arter følger vanlig benyttet norsk litteratur (f.eks. Gjershaug m.fl. 1994 for fugl, Elven 1994 for karplanter, Krog m.fl. 1994 for blad- og busklav, den norske soppnavnkomiteen 1996 for sopp og Frisvoll m.fl. 1995 for moser).

¹ Kilder over lokalitetsanvisninger for karplanter (Karplanteherbariet 2004), lav (Lavherbariet 2004) og sopp (Sopperbariet 2004) er gjennomgått.

2.6 Naturtyper

DN-håndbok 13-1999 "Kartlegging av naturtyper" (DN 1999a) beskriver metodikken ved kartlegging av viktige naturtyper for biologisk mangfold. Denne håndboken fokuserer på naturtyper som er spesielt viktige for det biologiske mangfoldet, dvs. at "hverdagsnaturen" ikke kartfestes. Totalt 56 naturtyper er beskrevet i håndboka innenfor hovednaturtypene myr, rasmark/berg/kantkratt, fjell, kulturlandskap, ferskvann/våtmark, skog og havstrand/kyst. Rapporten truede vegetasjonstyper i Norge (Fremstad & Moen 2001) er brukt som støttekriterium ved vurdering av et områdes verdi.

Naturtypene verdisettes etter fastsatte kriterier i håndboka der

A = svært viktig
B = viktig
C = lokalt viktig

Viktige kriterier er

- Størrelse og velutviklethet (verdien øker med størrelsen)
- Grad av tekniske inngrep (grad av urørthet)
- Forekomst av rødlistearter
- Kontinuitetspreg (stabil tilstand/stabil påvirkningsgrad over lang tid)
- Sjeldne utforminger (nasjonalt og regionalt)

2.7 Viltområder

DN-håndbok 11 "Viltkartlegging" (DN 1996, endret internetversjon 2000) beskriver hvordan viltkartleggingen skal gjennomføres. Tradisjonelt sett har viltkartleggingen fokusert på det jaktbare viltet, men viltkartleggingen etter DN-håndbok 11-1996 tar for seg alle viltarter, dvs. amfibier, krypdyr, pattedyr og fugl. Ved kartleggingen på Andøya flystasjon er det ikke prioritert kartlegging av vanlige arters funksjonsområder dersom disse områdene ikke har en spesielt viktig funksjon for arten. Viltkartleggingen har fokusert på funksjonsområder for rødlistearter, regionalt uvanlige arter eller viktige funksjonsområder for vanlige arter.

Viktige funksjonsområder for viltet som hekke-/yngleområder, reirplasser, spillplasser, vinterbeiteområder og trekkveier er kartlagt for aktuelle viltarter. Funksjonsområdene gis vekter fra 1-5 der:

- vektsum 1 gir status "registrert viltområde"
- vektsum 2-3 gir "viktige viltområder" og

vektsum >3 gir ”svært viktige viltområder”.

Når et viltområde verdisettes, skjer dette ved en summering/veieing av verdiene (vektsummerne) av funksjonsområdene for viltartene som er registrert i området. Resultatet er en verdisetting av de summerte områdene til svært viktig viltområde (A), viktig viltområde (B) eller lokalt viktig viltområde (C). Disse områdene vises på temakart prioriterte viltområder. Sårbare opplysninger er unntatt offentlighet.

2.8 Ferskvannslokaliteter

DN-håndbok 15-2000 ”Kartlegging av ferskvannslokaliteter” (DN 2000, endret internettversjon 2003) beskriver metodisk hvordan kartleggingen bør gjennomføres. Håndboken bygger på de ferskvannslokalitetene som er beskrevet i DN-håndbok 13-1999 (DN 1999a), men utover dette prioriteres følgende lokaliteter

Lokaliteter med viktige bestander av ferskvannsorganismer. Listen omfatter 15 arter innenfor laksefisk, niøyer, ulker og karpefisk samt elvemusling og ferskvannskreps.

Lokaliteter med fiskebestander som ikke er påvirket av utsatt fisk. Kartleggingsenheten omfatter alle vannlokaliteter med naturlige fiskebestander som ikke er påvirket av fiskeutsettinger.

Lokaliteter med opprinnelig plante- og dyresamfunn. Kartleggingsenheten omfatter alle større uregulerte vannlokaliteter eller vannlokaliteter med liten reguleringsgrad (< 15 %), som har beholdt sine naturlige plante- og dyresamfunn av ferskvannsarter.

Ferskvannslokalitetene verdisettes etter kriteriene

A = svært viktig

B = viktig

C = lokalt viktig

2.9 Rødlistearter

En rødliste er en liste over plante- og dyrearter som på en eller annen måte er truet av utryddelse eller utsatt for betydelig reduksjon i antall eller utbredelse på grunn av menneskelig påvirkning. Den nasjonale rødlista gir en oversikt over truede arter i Norge (DN 1999b). Artene på rødlista er i ulik grad truet, se truetkategoriene i tabell 1. Sårbare opplysninger er unntatt offentlighet.

Rødlistearter nevnes i rapporten med truetkategori etter navnet.

Tabell 1. Truethetskategorier i ”Nasjonal rødliste for truete arter i Norge 1998” (DN 1999b).

Truethetskategorier		Definisjon
Ex	Utryddet	Arter som er utryddet som reproduserende i landet. Det vil vanligvis omfatte arter som er forsvunnet for mer enn 50 år siden. Ex? angir arter som er forsvunnet for mindre enn 50 år siden.
E	Direkte truet	Arter som er direkte truet og som står i fare for å bli utryddet i nærmeste framtid dersom de negative faktorene fortsetter å virke.
V	Sårbar	Sårbare arter med sterk tilbakegang, som kan gå over i gruppen direkte truet dersom de negative faktorene fortsetter å virke.
R	Sjelden	Sjeldne arter som ikke er direkte truet eller sårbare, men som likevel er i en utsatt situasjon pga. liten bestand eller med spredt og sparsom utbredelse.
DC	Hensynskrevende	Hensynskrevende arter som ikke tilhører kategori E, V eller R, men som pga. tilbakegang krever spesielle hensyn og tiltak.
DM	Bør overvåkes	Kategorien omfatter arter som har gått tilbake, men som ikke regnes som truet. For disse artene er det grunn til overvåkning av situasjonen.

2.10 Sammenveide områder

Basert på de fire kartleggingsenhetene

naturtyper
 prioriterte viltområder
 ferskvannslokaliteter
 rødlistearter

avgrenses sammenveide områder.

Som for naturtypene deles de sammenveide områdene opp i tre verdikategorier:

A = svært viktig
 B = viktig
 C = lokalt viktig

Ved verdivurdering legges det inn et faglig skjønn. Verdien fra de enkelte kartleggingsenhetene opprettholdes som regel ved sammenveiging, men to overlappende områder som ut fra to ulike kartleggingsenheter (for eksempel naturtyper og prioriterte viltområder) er gitt verdi B, kan ved sammenveiging få verdi A.

2.11 Aktiviteter som påvirker det biologiske mangfoldet

En lang rekke militære og sivile aktiviteter kan påvirke det biologiske mangfoldet negativt. For de sammenveide, verdiklassifiserte områdene er det vurdert aktiviteter som kan være negative for det biologiske mangfoldet.

Forvaltningsråd er foreslått for å avbøte eventuell negativ påvirkning og slik opprettholde det biologiske mangfoldet etter nasjonale målsetninger. Forvaltningsrådene er imidlertid kun førende for Forsvarets aktiviteter der Forsvaret har forvaltningsansvaret. Forvaltningsrådene med restriksjoner er presentert under beskrivelsen av de sammenveide områdene i kapittel 3.5 (sammenveide områder) og i tabell 3 bakerst i denne rapporten. Forvaltningsråd for hvert av de verdiklassifiserte områdene er lagt inn i naturdatabasen Natur 2000.

I kravspesifikasjonen fra Forsvarsbygg er det beskrevet en rekke militære aktiviteter som kan ha en negativ innvirkning på det biologiske mangfoldet. Hva slags aktiviteter som gjennomføres i de ulike militære områdene varierer mye, og forvaltningsrådene er basert på informasjon fra militære kontaktpersoner om hvilke aktiviteter som er aktuelle i det militære området.

Foreslåtte forvaltningsråd vil variere gjennom året. For eksempel bør en type aktivitet begrenses på en lokalitet med sårbare plantearter i vekstsesongen, mens samme aktivitet til en annen årstid vil være akseptabel. Aktivitetens omfang er en annen faktor som kan være avgjørende for innvirkningen på det biologiske mangfoldet. Det gis derfor forvaltningsråd som differensierer på sesong og kvantitet der dette er mulig, slik at det ikke legges unødige restriksjoner på bruk når aktiviteter kan være mulig.

Forvaltningsrådene er gitt ut fra en vurdering av følgende aktiviteter:

Militær trening

- Soldater til fots – Terrengslitasje, støy, stress av vilt (lukt /syn)
- Kjøring med beltegående kjøretøyer – Beltespor (terrengslitasje), støy, forurensing (olje, drivstoff, kjemikalier)
- Kjøring med hjulgående kjøretøy – Hjulspor (terrengslitasje), støy, forurensing (olje, drivstoff, kjemikalier)
- Øving med amfibie- og landgangsfartøy – Hjul- og beltespor, inngripen i strand- og elvebredde ved f.eks. bygging midlertidig rampe (terrengslitasje), støy, forurensing (olje, drivstoff, kjemikalier)
- Skyting med løsammunisjon – Støy, ammunisjonsrester
- Skarpskyting med lette våpen – Støy, ammunisjonsrester, brann, forurensing (tungmetaller)
- Skarpskyting med tunge våpen – Treff/Nedslag, trykkbølger, ammunisjonsrester, støy, brann, forurensing (tungmetaller mm)

Bombardering - Treff/Nedslag, trykkbølger, ammunisjonsrester, støy, brann, forurensing (tungmetaller mm)

Sprengningsøvinger - Eksplosjonssted, trykkbølger, støy, forurensing (tungmetaller mm)

Bivuakkering – Aktivitet og belastning (terrengslitasje, ved bl.a. hogst av bar og raier, telt), avfall, støy, forurensing (olje, drivstoff, kjemikalier), stress av vilt (lukt /syn)

Stillingsutbygging – Faste inngrep i naturen, støy (bl.a. maskinelt utstyr), forurensing (olje, drivstoff, kjemikalier)

Øving med marinens fartøy - Forurensing (olje, drivstoff, kjemikalier), støy

Flyging med jagerfly – Støy

Flyging med helikopter (også ved landingsplass) – Støy, lufttrykk, forurensing (olje, drivstoff, kjemikalier)

Mobile verksteder – Belte- og hjulspor (terrengslitasje), støy, aktivitet, forurensing (olje, drivstoff, kjemikalier)

Feltsykehus og feltkjøkken – Støy, aktivitet og belastning (terrengslitasje).

Kommandoplasser, forsyningsbaser, ol. - Belte- og hjulspor (terrengslitasje), aktivitet og belastning (terrengslitasje), støy, stress av vilt (lukt /syn)

Andre aktiviteter

Nedbygging av arealer (bygningssmasse, veier, asfalterte flater mm.) – Tap av habitat, habitatfragmentering

Forurensning, bl.a. avrenning av avsningskjemikalier

Drenering/ gjenfylling – Endring av fysisk/kjemiske forhold

Masseuttak – Terrengslitasje, endring av fysisk/kjemiske forhold

Beiting - Terrengslitasje

Gjengroing – Tap av habitat, habitatfragmentering

Jordbruksdrift - Tap av habitat, habitatfragmentering

Gjødsling - Forurensning

Opphør av landbruksdrift - Tap av habitat, habitatfragmentering

Friluftsliv - Terrengslitasje

Skogbruk

Det gis forvaltningsråd til skogsdrift i de sammenveide områdene der slik forvaltning er aktuell. Med disse forvaltningsrådene vil man kunne opprettholde de naturverdiene som er vurdert som spesielt viktige for biologisk mangfold i de sammenveide områdene. For skogsdriften i Forsvarets eide områder er forvaltningsrådene førende. De bygger på avtalen mellom Statskog SF og Forsvarsbygg om forvaltning av Forsvarets skoger (Forsvarsbygg 2002). I avtalens formålparagraf heter det at militære hensyn og miljøhensyn skal prioriteres framfor hensynet til økonomisk resultat. Ifølge avtalens vedlegg E – Miljøkrav til skogsdrift ved Forsvarets eiendommer – pekes det på at områder som ved kartlegging av biologisk mangfold blir verdiklassifisert til A, B og C skal unntas ordinær skogsdrift. I tillegg peker vedlegget på at Levende skog-standarder med ytterligere skjerpelser bestemt av Forsvaret skal etterleves i alle områder.

2.12 Kart og database

Alle registreringer av naturtyper, funksjonsområder for vilt og artsobservasjoner er lagt inn i databasen Natur2000 (NINA naturdata as 2005). Kartene finnes i målestokkene 1:30 000 (vedlegg til rapporten og separate kartblad oppbevart i Forsvarsbygg). Digitale kartverk finnes i Forsvarets informasjonssystem for eiendom, bygg og anlegg (FIS/EBA) og i Forsvarets operative virksomhets kart og katalogtjenester (FIS/BASIS).

Følgende kart er vedlagt rapporten:

- Naturtyper
- Prioriterte viltområder
- Statuskart biologisk mangfold. Sammenveide områder.

Kart som inneholder sårbar informasjon om rødlistearter og vilt er unntatt offentligheten og følger ikke rapporten, men er levert til Forsvarsbygg, Kompetansesenter Miljø.

3 RESULTATER

3.1 Naturtyper

Innenfor Andøya flystasjon er det kartlagt ti naturtypelokaliteter, hvorav sju er vurdert som viktige (B) og tre er vurdert som lokalt viktige (C), se vedlegg 2.

Nummerering av lokaliteter er foretatt etter avtale med kommunen og følger kommunens nummerserie.

Lokalitet	91601 Nattmålsvatnet N
Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91601
Naturtype	Rikmyr
Naturtypekode	A 05
Verdisetting	C – Lokalt viktig
Høyde over havet (m)	17 m.o.h.
Areal (daa)	27 daa
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4370 8715

Beliggenhet

Lokaliteten ligger inntil en intern veg i ammunisjonsområdet på flystasjonen.

Områdebeskrivelse

Lokaliteten utgjør et parti av en større myrrest som er noe inneklemt mellom vegsystemene på flystasjonen. Noe av myrområdet har fattigpreg, men det meste er intermediert til svakt rikt. Det er mest fastmattemyr, men et lite parti har løsmattemyr med noen småpytter. Av litt mer krevende arter finnes kornstarr og bjønnbrodd. Lokalt er det bra med fjelltistel. I øvre deler forekommer litt gulsildre. I mykmatteområdet i nedre deler, er det noe blystarr. I små vannsig vokser kransalgen skjørkrans.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (C) fordi myra er ganske liten og har begrenset med velutviklet rikmyr. Bare partiet med rik til intermedier myr er avgrenset og verdisatt på kartet.

Rikmyrspartiet nord for Nattmålsvatnet

Lokalitet	91602 Haugnes SV
------------------	-------------------------

Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91602
Naturtype	Rikmyr
Naturtypekode	A 05
Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	15 daa
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4545 8578

Beliggenhet

Lokaliteten ligger helt i øst i det interne vegsystemet i flyplassområdet, og på innsiden av dette. Lokaliteten er ca 100x60 meter i utstrekning og ligger inntil den interne vegen. Koordinater er angitt for sørøstre hjørne av lokaliteten.

Områdebeskrivelse

Myrområdet er stort sett fastmattemyr, med enkelte svake tuestrukturer, og bare tendenser enkelte steder til mykmattemyr. Blant annet forekommer det her noe lappmarihand, samt arter som hårstarr og gulsildre. Innslag av blystarr indikerer samtidig forekomst av intermediær mykmattemyr.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som viktig (B) fordi lokaliteten er ei myr med klare rikmyrspartier men også med fattige til intermediære preg, men klare rikmyrspartier gjør at myra vurderes som viktig (B).

Rikmyrspartiene ligger inntil en intern grusvei sørvest for Haugnes.

Lokalitet

91603 Slettneet

Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91603
Naturtype	Sandstrender
Naturtypekode	G 04
Verdisetting	C – Lokalt viktig
Høyde over havet (m)	0-3 m.o.h.
Areal (daa)	388 daa
Besøkt dato	12.07.2005, 13.09.2005
UTM (WGS84)	WS 4594 8711

Beliggenhet

Lokaliteten omfatter strandområdet langs Slettneet og nord og sør for dette. I sør strekker lokaliteten seg et stykke vest inn fra stranda.

Områdebeskrivelse

Sandstranden har en ganske regelmessig form og er eksponert mot nordøst, med en par meter høy sandvoll inn mot land. Vegetasjonen ute på stranda er artsfattig, men normalt utformet. Det finnes en del strandreddik, noe tangmelde, litt strandarve og en god del strandrug. På innsiden av stranden er det mer eller mindre stabiliserte og gjengroende, nokså artsfattige dynesamfunn. En god del er nok noe forstyrret av tidligere inngrep i marka, men det er manglende beite som vurderes som hovedårsaken til at artsmangfoldet er redusert og gjør at

innslaget av moser er større enn det kunne vært. Av registrerte arter kan nevnes marinøkkel, bleiksøte og lodnerublom. Noe fjellplanteelement av betydning er fraværende.

I september ble noen av de vanligste beitemarkssoppene registrert på lokaliteten, slik som kjeglevokssopp, kritt vokssopp og tuet køllesopp. I tillegg ble sandmorkel og mørk høstmorkel funnet.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (C) fordi det er et litt større område med den prioriterte naturtypen sandstrand og sanddyner. Ingen spesielt sjeldne og kravfulle arter er påvist, samtidig som området er preget av enkelte negative inngrep.

Lokalitet	91604 Klevatnet S
------------------	--------------------------

Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91604
Naturtype	Andre viktige forekomster
Naturtypekode	H 00
Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	5-8 m.o.h.
Areal (daa)	14 daa
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4319 8862

Beliggenhet

Lokaliteten ligger mellom en intern grusvei og Klevatnet, sør for dette.

Områdebeskrivelse

Lokaliteten består av en kombinasjon av noen rygger med rik fjellvegetasjon og myrsøkk med rikmyrkarakter. Nord for bergene er det småsøkk med rikmyr ned mot Klevatnet. Det går en enkel grusveg gjennom lokaliteten over ryggene i sør. I tilknytning til denne er det rotet noe til, uten at det ser ut til å ha hatt negativ påvirkning på artssammensetningen. Det aller meste av lokaliteten er intakt.

Lokaliteten strekker seg fra veien i høyre billedkant og inn i et rikmyrområde nært Klevatnet, som kan sees oppe til venstre.

På ryggene finnes reinrose i sparsomme mengder, dessuten også arter som fjellsmelle, stortveblad, marinøkkel og grønnkurle. Karakteristiske arter i myrdragene er bjønnbrodd og hårstarr og tildels bra forekomster av fjellfrøstjerne. I tillegg ble det gjort funn av lappmarihand og nattfiol.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som viktig (B). Dette fordi den er ganske artsrik og inneholder kravfulle arter både knyttet til rabber og myr. Det er i tillegg et potensial for kravfulle arter innen andre organismegrupper, som beitemarkssopp.

Lokalitet

91605 Teistholmen SØ

Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91605
Naturtype	Kalkrike strandberg
Naturtypekode	G 09
Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	0-5 m.o.h.
Areal (daa)	5,8 daa
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4370 8980

Beliggenhet

Lokaliteten ligger i en atskilt eiendom som ligger nordvest for hovedflystripen, nord for Rv 82. Selve lokaliteten strekker seg fra sjøen og inn mot nærmeste lokalveg i boligfeltet, til ca 20 meter fra denne.

Kalkrike strandberg ytterst på lokaliteten. Naturtypen gjenfinnes sannsynligvis også på holmene lenger ute.

Områdebeskrivelse

Lokaliteten kan karakteriseres som kalkrike strandberg, sannsynligvis skjellsandpåvirket, noe som gjør at det forekommer tendenser til reinroseheier her.

Lokaliteten er noe negativt påvirket ved at det foregår søppeldumping og -brenning på den ene kanten på ytre deler. Det er også en viss gjengroingstendens, noe som kan stanses ved slått. Det er litt tråkk utover mot bergene, men dette kan nok bare oppfattes som positivt i forhold til kvalitetene ved lokaliteten.

Av arter kan nevnes reinrose som det er et visst innslag av, dessuten dunhavre og gjeldkarve, som utgjør mer varmekjære innslag enn hva man finner i områdene innenfor. Andre typiske arter er harerug og lodnerublom.

Den rødlistede arten stor hvitkurle (DC) ble påvist med to individer. I tillegg ble det funnet et par vanlige arter beitemarkssopp.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som viktig (B). Forekomst av en hensynskrevende art gir en tilstrekkelig begrunnelse for dette, men også innslaget av artsrik og kalkkrevende engvegetasjon tilsier en slik verdi. Det er samtidig potensial for flere kravfulle beitemarkssopp her, også rødlistede arter.

Lokalitet **91606 Oksbåsen**

Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91606
Naturtype	Kalkrike strandberg
Naturtypekode	G 09
Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	0-4 m.o.h.
Areal (daa)	36 daa
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4037 8760

Beliggenhet

Lokaliteten inneholder en sandstrand i området nedenfor bebyggelsen ved Oksbåsen, øst for bekken. Koordinatene er angitt for området med reinrosehei ved strandberg sør i lokaliteten.

Områdebeskrivelse

Lokaliteten har innslag av kalkrike strandberg. Sandstranden er derimot mer ordinær med strandreddik, strandarve og strandrug. Innenfor stranda er det gras-/urtevoller med arter som fuglevikke, tiriltunge, småengkall og innslag av hestehavre. Vollene er stort sett intakte nedenfor bebyggelsen, men er delvis i ferd med å gro igjen og er dessuten relativt artsfattige og trivielle.

Innenfor lokaliteten ble det påvist to flekker med rikere, lavvokst feltsjikt, der blant annet reinrose gikk inn som en karakteristisk art (koordinatangivelsen for lokaliteten gjelder for den sørligste av disse "flekkene"). Øvrige registrerte arter her er blant annet snøsøte, bleiksøte, marinøkkel, gjeldkarve, dunhavre, fjellbakkestjerne, rødflangre, stortveblad, fjellflokk og grønnkurle.

Rødlistearten hvitkurle (DC) ble påvist med to eksemplarer. Av beitemarkssopp ble kjeglevokssopp og beiterødskivesopp funnet. I tillegg ble lys høstmorkel påvist, og dette er dermed nordgrense for denne i landet (iflg. Nylén & Marstad 2001).

De kalkrike strandbergene befinner seg blant annet i forgrunnen på bildet. Administrasjonsbygningene til Andøya rakettskytefelt AS skimtes til venstre.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som viktig (B) på grunn av kalkrike strandberg med forekomst av kalkkrevende arter og også en rødlisteart.

Lokalitet

91607 Lomstjønnå S

Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91607
Naturtype	Rikmyr
Naturtypekode	A 05
Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	25 m.o.h.
Areal (daa)	12 daa
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4160 8630

Beliggenhet

Lokaliteten ligger mellom Storvatnet og Lomstjønnå, på nordsiden av grusveien, inntil denne, ca. 100 meter vest for Tverrelva.

Områdebeskrivelse

Dette er ei svakt utviklet rikmyr som stort sett er fastmattemyr men har litt tendens til løsbunnmyr enkelte steder. Av arter kan nevnes myrsnelle, litt hårstarr, en del bjønnbrodd og sparsomt med stortveblad, lappmarihand og gulsildre. Ellers er det fattigmyr- og nedbørsmyrarter som dominerer, og myra går gradvis over i mer typisk fattigmyr omkring.

Rikmyrparti sør for Lomstjønna, som kan skimtes bakenfor. Rikmyra ligger inntil grusveien.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som viktig (B), under tvil. Begrunnelsen for verdivurderingen er at det er innslag av noe rikmyr med enkelte kravfulle arter, samtidig som myrlokaliteten ligger ganske intakt innenfor et større myrkompleks som heller ikke har vesentlige inngrep i nyere tid.

Lokalitet

91608 Tverrelva

Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91608
Naturtype	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Naturtypekode	E 03
Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	17-30 m.o.h.
Areal (daa)	69 daa
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4180 8640

Beliggenhet

Lokaliteten følger elva i et smalt belte fra Storvatnet og til hjørnet av servituttområdet i nord.

Områdebeskrivelse

Tverrelva har utløp fra Storvatnet i nord, og renner gjennom store nedbørsmyrområder på sin ferd mot vest. Det står lave bjørkekratt og vierkjerrområder langs elva i en flommarkssone som er ganske frodig med høgstaudepreget vegetasjon. Her vokser arter som enghumleblomst, engsnelle, stortveblad, litt sumphaukeskjegg, engsyre, engsoleie, vendelrot, skogstorkenebb, hvitbladtistel og gullris. Bekkedraget slynger seg rolig nedover, men ser ikke ut til å meandre i særlig grad.

Tverrelva. Bildet er tatt fra ei bru, sørøst for Lomstjønnå.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som viktig (B) selv om ingen spesielt sjeldne eller rødlistede arter er påvist. Det er likevel snakk om et intakt lavlandsvassdrag uten inngrep eller forurensning av betydning, noe som er generelt sjeldent. Samtidig ligger det sentralt i et ganske intakt, stort myrlandskap. Selv i denne regionen er slike miljøer ikke vanlige.

Lokalitet	91618 Kobbvatnet SV
Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91618
Naturtype	Intakt høgmyr
Naturtypekode	A 02
Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	5-12 m.o.h.
Areal (daa)	219 daa
Besøkt dato	Ikke oppgitt
UTM (WGS84)	WS 456 855

Beliggenhet

Lokaliteten er et myrområde sørvest for Kobbvatnet.

Områdebeskrivelse

Naturtypelokaliteten er beskrevet i Bjerke (2005) som ei eksentrisk høgmyr som omslutter helt eller delvis Kobbvatnet. Bjerke (2005) baserer identifiseringen av høgmyra på Flakstad m.fl. (1985). Under feltarbeidet ble det ikke observert spesielle arter i området, men kun en ordinær flora typisk for nedbørsmyrer. Eksempel på slike er røsslyng, torvull, molte og bjønnskjegg.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert som viktig (B) fordi er ei eksentrisk høgmyr. Verdien er ikke vurdert som svært viktig (A) fordi myra har begrenset utstrekning (Bjerke 2005). Det er under feltarbeidet ikke gjort registreringer som gir grunnlag for å øke verdien.

Lokalitet	91619 Lyngvatnet Ø
Lokalitetsnummer/Natur 2000	1871 91619
Naturtype	Intakt høgmyr
Naturtypekode	A 02
Verdisetting	C – Lokalt viktig
Høyde over havet (m)	20-24 m.o.h.
Areal (daa)	119 daa
Besøkt dato	Ikke oppgitt
UTM (WGS84)	WS 438 860

Beliggenhet

Lokaliteten ligger øst for Lyngvatnet.

Områdebeskrivelse

Naturtypelokaliteten er beskrevet i Bjerke (2005) som ei langsmal myr med mest parallelle strukturer som ikke er blant de best utvikla høgmyrene. Bjerke (2005) baserer identifiseringen av høgmyra på Flakstad m.fl. (1985). Under feltarbeidet ble det ikke observert spesielle arter i området, men kun en ordinær flora typisk for nedbørsmyrer.

Verdisetting

Lokaliteten er vurdert av Bjerke (2005) som lokalt viktig (C) fordi lokaliteten er ei intakt høgmyr. Det er under feltarbeidet ikke gjort registreringer som gir grunnlag for å øke verdien.

3.2 Viltområder

Innenfor Andøya flystasjon er det kartlagt ti prioriterte viltområder, hvorav seks er vurdert som svært viktige (A), tre som viktige (B) og ett som lokalt viktig (C), se vedlegg 3.

Lokalitet

1 Haugnes N

Verdisetting

A – Svært viktig

Høyde over havet (m)

0-3 m.o.h.

Areal (daa)

482 daa

Besøkt dato

11.07.2005, 13.09.2005

UTM (WGS84)

WS 4583 8722

Beliggenhet

Viltområdet ligger nord for Haugnes og omfatter et strandområde og arealer innenfor dette.

Del av et sandstrandområde ved Slettneset, nord for Haugnes.

Områdebeskrivelse

Viltområdet er et strandområde eksponert mot nordøst. Den nordlige delen av strandområdet består av sandstrand med en høy sandvoll (ca. to meter) inn mot land. Vegetasjonen på stranden er artsfattig. På innsiden av stranden er det nokså artsfattige dynesamfunn. Stranda fungerer som rasteområde for en del vadefugl, og bl.a. er tundralo, sandlo, storspove, lappspove, myrsnipe, dvergsnipe, tundrasnipe, polarsnipe, temmincksnipe, sandløper og sotsnipe registrert under trekket vår og høst, noen arter i store antall. Som en kuriositet kan nevnes at Norges 3. funn av hvithalesvømmesnipe ble gjort her i 1993 (Gustad 1995). Arter som tjeld, småspove og sandlo ble påvist under feltarbeidet og antas å bruke området i forbindelse med næringsøk.

Innenfor Forsvarets område er det registrert flere hekkelokaliteter for jordugle. Én av disse lokalitetene er registrert innenfor dette prioriterte viltområdet. I Naturbasen til DN (Direktoratet for naturforvaltning 2005) er det registrert et mulig yngleområde for oter (DM) ved Slettneset. Da det ikke er påvist ynglehi, er denne registreringen ikke styrende for avgrensningen av dette prioriterte viltområdet, jfr. veiledning fra miljøvern avdelingen hos Fylkesmannen i Nordland (Fylkesmannen i Nordland 2002).

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som svært viktig (A) på grunn av sin funksjon som rasteplass for vadefugl under trekket, samt hekkeplass for jordugle og mulig yngleområde for oter.

Lokalitet

2 Klevatnet

Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	106 daa
Besøkt dato	13.09.2005
UTM (WGS84)	WS 4318 8899

Beliggenhet

Viltområdet ligger vest for den nordvestre enden av flystripen på flystasjonen.

Områdebeskrivelse

Klevatnet er hekke- og rasteplass for vannfugl. Vannet er mest typisk en rastelokalitet, og relativt mye andefugl samles her på sensommeren/høsten (Espen Bergersen, NOF, pers.medd.). Stokkand, brunnakke, toppand, vipe, småspove og rødstilk hekker her (Stokke 2005). Sangsvane (DM) bruker vannet som beiteområde, kanskje også som hekkeområde.

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som viktig (B). Dette er begrunnet i lokalitetens viktige funksjon som raste- og beiteområde for andefugl.

Lokalitet **3 Littje Steinsvatnet**

Verdisetting	A - Svært viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	16 daa
Besøkt dato	13.09.2005
UTM (WGS84)	WS 4278 8843

Beliggenhet

Littje Steinsvatnet ligger vest for flystasjonsområdet, sørøst for Toften.

Områdebeskrivelse

Littje Steinsvatnet er et relativt lite tjern som ligger mellom Store Steinsvatnet og Klevatnet. Tjernet er hekkelokalitet for sangsvane (R). Ett par med 5 unger ble observert under feltarbeidet høsten 2005.

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som svært viktig (A) fordi det er hekkeområde for en rødlisteart i kategori sjelden.

Lokalitet **4 Lomstjønnå**

Verdisetting	A - Svært viktig
Høyde over havet (m)	24 m.o.h.
Areal (daa)	39 daa
Besøkt dato	13.09.2005
UTM (WGS84)	WR 6840 9908

Beliggenhet

Viltområdet ligger nord for Storvatnet ca. 200 meter øst for riksvegen.

Områdebeskrivelse

Lomstjønnå er et lite vann på ca. 200 x 300 meter som er omgitt av myr. Vannet har vært hekkelokalitet for sangsvane (R) ganske regelmessig i flere år, og også i 2005 (Harald Pedersen pers.medd.).

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som svært viktig (A) fordi det er hekkeområde for en rødlisteart i kategori sjelden.

Lokalitet	5 Tjern ved rullebane V
Verdisetting	A - Svært viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	102 daa
Besøkt dato	Ikke oppgitt
UTM (WGS84)	WS 4454 8773

Beliggenhet

Viltområdet ligger ved et lite tjern inntil en internvei vest for vestre rullebane.

Områdebeskrivelse

Viltområdet er et sannsynlig hekkeområde for svarthalespove (R). Fire unger ble ringmerket like ved vestre rullebane, en knapp kilometer lenger nord, ca år 2000. Hekking har mest sannsynlig foregått ved denne lokaliteten. I tillegg hekker trolig stokkand, toppand, stjertand (enkelte år) og enkeltbekkasin (Stokke 2005). Også brushane er registrert på lokaliteten og kan hekke.

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som svært viktig (A) fordi det er en sannsynlig hekkelokalitet for en rødlisteart som er i tilbakegang i andre deler av landet. Vesterålen-/Lofotenområdet er pr. i dag kjerneområdet for arten i Norge, men også her forekommer den spredt og fåtallig.

Lokalitet	6 Hovedrullebane V
Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	Punkt
Besøkt dato	Ikke oppgitt
UTM (WGS84)	WS 4480 8835

Beliggenhet

Viltområdet ligger like ved hovedrullebanen, vest for Haugnesstranden.

Områdebeskrivelse

Dette er en reirlokalisitet for brushane. Reir ble påvist i 2004.

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som viktig (B) fordi det er en hekkelokalitet for en art som er i markant tilbakegang og som forventes å bli rødlistet ved neste revisjon av rødlista i 2006.

Lokalitet **7 Klevatnet Ø**

Verdisetting	A – Svært viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	64 daa
Besøkt dato	Ikke oppgitt
UTM (WGS84)	WS 4362 8895

Beliggenhet

Viltområdet ligger mellom Klevatnet og rullebanen, og består av et myrområde med småpytter.

Områdebeskrivelse

Viltområdet er spillplass for brushane, samt hekkeplass for svarthalespove (R) enkelte år. Hekking av svarthalespove ble påvist i 1995 (Bergersen 2005). Også vipe (3-4 par), rødstilk (2-3 par), enkeltbekkasin og sivsanger hekker i området. I 1997 ble det registrert 12 brushaner på spillplassen (Stokke 2005), som fortsatt var i bruk i 2004 (Espen Bergersen NOF, pers.medd.). For øvrig ses ender under trekketidene, bl.a. ett skjeandpar (R) i mai 1993 (Stokke 2005).

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som svært viktig (A) på grunn av hekkefunnet av svarthalespove (R), samt funksjonen som spillplass for brushane, en art som trolig blir rødlistet fra neste år.

Lokalitet **8 Fuglehullet**

Verdisetting	B – Viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	144 daa
Besøkt dato	11.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4598 8615

Beliggenhet

Viltområdet består av det kunstige vannet ("Fuglehullet") sørøst for rullebanen og myrområdene inntil.

Områdebeskrivelse

Vannet og myrområdene rundt er rasteplass for vadefugl under høsttrekket, mens sandlo hekker her (Stokke 2005). Øst i området er det en spillplass for brushane, som ikke har vært i bruk de siste årene (Espen Bergersen pers.medd.). Toppand hekker trolig.

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som viktig (B) fordi det er en spillplass, og dermed et viktig funksjonsområde for en art som er i tilbakegang og kandidat for en revidert rødliste.

Lokalitet **9 Fuglehullet SV**

Verdisetting	C – Lokalt viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	Punkt
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4566 8587

Beliggenhet

Viltområdet ligger i sørvestre enden av det kunstige vannet sørøst for rullebanen.

Områdebeskrivelse

Det finnes en liten koloni med sandsvale ved sørvestenden av vannet. Antallet par er over 10. Sandsvale er pr. i dag rødlistet i Sverige.

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som lokalt viktig (C) fordi det i området ser ut til å være en stabil koloni av sandsvale, en art som er på tilbakegang i Norge.

Lokalitet **10 Kobbevatnet**

Verdisetting	A – Svært viktig
Høyde over havet (m)	5 m.o.h.
Areal (daa)	272 daa
Besøkt dato	12.07.2005
UTM (WGS84)	WS 4613 8568

Beliggenhet

Viltområdet ligger sørøst for flystripen, og omfatter Kobbevatnet og et område som strekker seg innover myrene vest for vannet.

Områdebeskrivelse

Kobbevatnet er hekkeområde for andefugl. Sangsvane (R), brunnakke, krikkand og stokkand hekker her. Et sangsvanepar (R) med unger ble observert under feltarbeidet i juli 2005, og arten hekker trolig årvisst ved Kobbevatnet (Espen Bergersen, NOF, pers.medd.). Fiskemåke hekker i en koloni på over 30 par på myrområdet sørvest for vannet (Espen Bergersen, Tromsø, pers.medd.). Av andre hekkende arter kan nevnes brunnakke, toppand, småspove og tjuvjo, mens svømmesnipe muligens hekker. Bergand (DM) og brushane er registrert i trekk-tida på våren (Stokke 2005).

I DNs Naturbase (Direktoratet for naturforvaltning 2005) er et område omkring Kobbevatnet og Langneset registrert som sannsynlig yngleområde for oter (DM). Det er ikke påvist ynglehi.

Kobbevatnet, Bildet er tatt mot sør. Sangsvaner kan skimtes på andre siden av vannet.

Verdisetting

Viltområdet er vurdert som svært viktig (A) fordi det er hekkelokalitet for en rødlisteart i kategori sjelden.

3.3 Ferskvannslokaliteter

Innenfor Andøya flystasjon er det ikke kartlagt ferskvannslokaliteter som oppfyller kravene i DN-håndbok 15-2001.

3.4 Røddlistearter

Det er registrert i alt tretten rødlistede arter ved Andøy flystasjon, hvorav ni er fuglearter som ikke er konstatert hekkende i området. Karplanter og fuglearter som hekker er listet opp nedenfor, se tabell 2. I tillegg er det i sjøområdet som grenser inn til flystasjonen i øst, registrert overvintringsområde for blant annet de to rødlistede sjøfuglartene havelle (DM) og sjøorre (DM). Smålom (DC), stjertand (R) og svartand (DM) og er oppgitt å hekke innenfor flystasjonsområdet, uten at man har konkret stedfesting av hekkelokalteter. Også bergand (DM) og skjeand (R) er registrert innenfor flystasjonsområdet, uten at hekking er påvist. Havørn (DC) er vanlig i området, men hekker ikke. Jaktfalk (V) er også registrert, men hekker heller ikke.

Av spesiell interesse knytter det seg til at svarthalespove (R) av underarten *islandica* hekker innenfor flystasjonen. I Lofoten og Vesterålen er bestanden anslått til over 60 par (Kålås & Byrkjeland 1981).

Tabell 2. Oversikt over rødlistearter som er påvist innenfor Forsvarets områder ved Andøy flystasjon. For fugl dreier det seg om hekkelokalteter.

Art	Røddlistestatus	Antall lokaliteter
Karplanter		
Stor hvitkurle, <i>Leucorchis albida ssp. albida</i>	Hensynskrevende (DC)	2
Fugl		
Sangsvane, <i>Cygnus cygnus</i>	Sjelden (R)	4
Svarthalespove, <i>Limosa limosa islandica</i>	Sjelden (R)	2
Pattedyr		
Oter, <i>Lutra lutra</i>	Bør overvåkes (DM)	2

I tillegg hekker brushane innenfor flystasjonsområdet. Dette er en art som med stor sannsynlighet vil bli rødlistet etter neste revisjon av rødlista (i 2006). Det samme kan komme til å gjelde sandsvale og jordugle, som også hekker i området.

Stor hvitkurle (DC) er en orkidé som primært opptrer i ulike kulturbetingede miljøer. Den er særlig knyttet til gamle slåtteenger og dels også naturbeitemarker i god hevd som har vært lite gjødslet. Endringer i driftsmåter og bruksnedlegging har derfor ført til at arten har vært i til dels sterk tilbakegang i nyere tid, selv om den også ser ut til å ha en del mindre kulturbetingede forekomster i naturlige engsamfunn (rasmark m.v.) der bestanden trolig er mer stabil. I Nord-Norge ser arten ut til å opptre spredt både i innlandet og på kysten sør for Saltfjellet, mens den opptrer mer sjeldent langs kysten lenger nord, med en konsentrasjon til ytre Vesterålen og Lofoten. Bare ett funn er tidligere angitt for Andøya (Karplanteherbriet 2004), men forveksling med den nærstående fjellhvitkurle har trolig medført at arten i noen grad er oversett.

3.5 Biologisk mangfold statuskart – sammenveide områder

Kartleggingstemaene naturtyper, vilt, ferskvannslokaliteter og rødlistearter danner grunnlaget for et sammenveid statuskart med viktige områder for biologisk mangfold. Disse sammenveide områdene verdiklassifiseres etter de tre kategoriene svært viktig, viktig og lokalt viktig for biologisk mangfold (samme som for naturtyper).

3.5.1 Forvaltningsråd

I kravspesifikasjonen fra Forsvarsbygg er det listet opp en rekke militære og sivile aktiviteter som skal vurderes i forhold til de verdiklassifiserte områdene. Det er knyttet forvaltningsråd med restriksjoner til de verdiklassifiserte områdene. Formålet med disse forvaltningsrådene er å ivareta det biologiske mangfoldet i tråd med Forsvarets egne målsetninger i ”Forsvarets sektorhandlingsplan for biologisk mangfold” (kap. 5 i St.meld. nr 42 (2000-2001)) og ”Forsvarets handlingsplan for miljøvern” (Forsvarsdepartementet 2002).

Hvilke av aktivitetene som bør unngås, eventuelt i hvilke perioder og i hvilket omfang, er beskrevet under forvaltningsråd for hvert enkelt område. Forvaltningsrådene og de verdiklassifiserte områdene er sammenfattet i tabell 3. Forvaltningsrådene er også gjengitt på statuskartet, se vedlegg 4.

3.5.2 Beskrivelse av sammenveide områder med forvaltningsråd

17 sammenveide lokaliteter er vurdert som spesielt viktige for biologisk mangfold, seks med verdi svært viktig (A), ni med verdi viktig (B) og to med verdi lokalt viktig (C), se vedlegg 4.

Lokalitet	1 Nattmålsvatnet N
Verdisetting	C – Lokalt viktig
Areal (daa)	27 daa
UTM (WGS84)	WS 4370 8715

Lokaliteten inkluderer naturtypelokalitet 91601 og er ei rikmyr som for det meste er intermedier til svakt rik.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Lokalitet **2 Haugnes SV**

Verdisetting	B – Viktig
Areal (daa)	15 daa
UTM (WGS84)	WS 4545 8578

Lokaliteten inkluderer naturtypelokalitet 91602 og er ei rikmyr som ligger helt i øst i det interne vegsystemet i flyplassområdet, og på innsiden av dette. Myrområdet er stort sett fast-mattemyr, med enkelte svake tuestrukturer.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Lokalitet **3 Haugnes N**

Verdisetting	A - Svært viktig
Areal (daa)	482 daa
UTM (WGS84)	WS 4594 8711

Området inkluderer naturtypelokalitet 91603 og viltområde 1. Det omfatter strandområdet nord for Haugnes. Området omfatter også en del arealer innenfor stranda. Sandstranden har en ganske regelmessig form med artsfattig vegetasjon. På innsiden er det mer eller mindre stabiliserte og gjengroende, nokså artsfattige dynesamfunn. Området er rasteområde for vadefugl.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper og kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakkering og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Lokalitet

4 Klevatnet S

Verdisetting

B – Viktig

Areal (daa)

14 daa

UTM (WGS84)

WS 4319 8862

Området inkluderer naturtypelokalitet 91604. Det omfatter en kombinasjon av noen rygger med rik fjellvegetasjon og myrsøkk med rikmyrkarakter.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakkering og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Lokalitet

5 Teistholmen SØ

Verdisetting

B – Viktig

Areal (daa)

5,8 daa

UTM (WGS84)

WS 4370 8980

Området inkluderer naturtypelokalitet 91605. Det omfatter kalkrike strandberg, sannsynligvis skjellsandpåvirket, noe som gjør at det forekommer tendenser til reinroseheier. Én rødlistet karplantart er påvist. Lokaliteten er noe negativt påvirket ved at det foregår søppeldumping og -brenning, noe som forøvrig er brudd på forurensningsloven.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.

Grøfting og drenering er ikke tillatt.

Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Bivuakkering og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Søppeldeponi i strandområdet innenfor Teistholmen. Deponering og brenning av søppel forringer naturkvalitetene i området, og er dessuten brudd på forurensningsloven. Grunneier har ansvar for opprydding dersom man ikke kan finne fram til den eller de som står bak deponeringen.

Lokalitet

6 Oksbåsen

Verdisetting

B – Viktig

Areal (daa)

36 daa

UTM (WGS84)

WS 4037 8760

Området inkluderer naturtypelokalitet 91606 og inneholder en sandstrand i området nedenfor bebyggelsen ved Oksbåsen. Området har innslag av kalkrike strandberg. Én rødlistet karplantart er påvist innenfor området.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Lokalitet**7 Lomstjønnå S****Verdisetting****B – Viktig**

Areal (daa)

12 daa

UTM (WGS84)

WS 4160 8630

Området inkluderer naturtypelokalitet 91607 og er ei svakt utviklet rikmyr som ligger mellom Storvatnet og Lomstjønnå. Myrområdet ligger ganske intakt innenfor et større myrkompleks som ikke har vesentlige inngrep i nyere tid.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Lokalitet**8 Tverrelva****Verdisetting****B – Viktig**

Areal (daa)

69 daa

UTM (WGS84)

WS 4180 8640

Området inkluderer naturtypelokalitet 91608 og danner et smalt belte langs Tverrelva fra Storvatnet og til hjørnet av servituttområdet i nord. Dette er et intakt lavlandsvassdrag uten inngrep eller forurensning av betydning, noe som er generelt sjeldent.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Lokalitet **9 Kobbvatnet**

Verdisetting	A – Svært viktig
Areal (daa)	272 daa
UTM (WGS84)	WS 456 855

Området inkluderer naturtypelokalitet 91609 og viltområde 10 og omfatter Kobbvatnet og et myrområde sørvest for dette. Myrområdet er ei eksentrisk høgmyr som omslutter helt eller delvis Kobbvatnet. Kobbvatnet er hekkeområde for den rødlistede arten sangsvane (DC).

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper og kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Ferdsl i hekketiden mellom 1.5 og 15.7 bør begrenses.

Lokalitet **10 Lyngvatnet Ø**

Verdisetting	C – Lokalt viktig
Areal (daa)	119 daa
UTM (WGS84)	WS 438 860

Området inkluderer naturtypelokalitet 91619 og er ei eksentrisk høgmyr sørvest for Lyngvatnet.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.1 under naturtyper

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakkering og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.

Lokalitet**11 Klevatnet****Verdisetting****B – Viktig**

Areal (daa)

106 daa

UTM (WGS84)

WS 4318 8899

Området inkluderer prioritert viltområde 2 og ligger vest for den nordvestre enden av flystripen på flystasjonen. Klevatnet er hekke- og rasteplass for vannfugl.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakkering og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Ferdsl i hekketiden mellom 1.5 og 15.7 bør begrenses.

Lokalitet**12 Littje Steinsvatnet****Verdisetting****A - Svært viktig**

Areal (daa)

16 daa

UTM (WGS84)

WS 4278 8843

Området inkluderer prioritert viltområde 3 og ligger vest for flystasjonsområdet, sørøst for Toften. Dette er et hekkeområde for sangsvane (R).

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Ferdsel i hekketiden mellom 1.5 og 15.7 bør begrenses.

Lokalitet**13 Lomstjønn****Verdisetting****A - Svært viktig**

Areal (daa)

39 daa

UTM (WGS84)

WR 6840 9908

Området inkluderer prioritert viltområde 4 og ligger nord for Storstvatnet. Dette er et hekkeområde for sangsvane (R).

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Ferdsel i hekketiden mellom 1.5 og 15.7 bør begrenses.

Lokalitet**14 Tjern ved rullebane V****Verdisetting****A - Svært viktig**

Areal (daa)

102 daa

UTM (WGS84)

WS 4454 8773

Området inkluderer prioritert viltområde 5 og ligger ved et lite tjern vest for vestre rullebane. Dette er et sannsynlig hekkeområde for svarthalespove (R).

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakkering og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Ferdsel i hekketiden mellom 1.5 og 15.7 bør begrenses.

Lokalitet**15 Hovedrullebane V****Verdisetting****B – Viktig**

Areal (daa)

Punkt

UTM (WGS84)

WS 4480 8835

Området inkluderer prioritert viltområde 6 og ligger like ved hovedrullebanen vest for Haugnesstranden. Dette er en reirlokalisitet for brushane.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakkering og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Ferdsel i hekketiden mellom 1.5 og 15.7 bør begrenses.

Lokalitet**16 Klevatnet Ø****Verdisetting****A – Svært viktig**

Areal (daa)

64 daa

UTM (WGS84)

WS 4362 8895

Området inkluderer prioritert viltområde 7 og ligger mellom Klevatnet og rullebanen. Lokaliteten er en hekkelokalitet for svarthalespove (R) enkelte år og spillplass for brushane.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Ferdsel i parringstiden i perioden 10.5-5.6 bør begrenses.

Lokalitet**17 Fuglehullet****Verdisetting****B – Viktig**

Areal (daa)

144 daa

UTM (WGS84)

WS 4598 8615

Området inkluderer prioritert viltområde 8 og 9 og omfatter det kunstige vannet sørøst for rullebanen ("Fuglehullet") samt et myrområde i tilknytning til dette i sørøst. Lokaliteten omfatter blant annet spillplass for brushane og sandsvalekoloni, og det er rasteplass for vadefugl under høsttrekket.

Nærmere omtale av lokaliteten står i kapittel 3.2 under prioriterte viltområder.

Forvaltningsråd:

Fysiske inngrep, som nedbygging av areal, er ikke tillatt.
Grøfting og drenering er ikke tillatt.
Kjøring med beltegående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Kjøring med hjulgående kjøretøy er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Bivuakking og soldater til fots (over lags størrelse) er ikke tillatt. Tillatt på snødekt og frossen mark.
Ferdsel i parrings- og hekketiden, perioden 10.5-1.8, bør begrenses

Tabell 3. Forvaltningsråd og restriksjoner på aktiviteter i de sammenveide områdene for biologisk mangfold.

Nr	Navn på lokalitet	Fysiske inngrep f.eks. nedbygging av areal	Grøfting og drenering	Kjøring med beltegående kjøretøy; se 3.5.2 ¹	Kjøring med hjulgående kjøretøy; se 3.5.2 ¹	Bivuakkering – soldater til fots (over lags størrelse); se 3.5.2 ¹	Ferdsel
1	Nattmålsvatnet N	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
2	Haugnes SV	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
3	Haugnes N	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
4	Klevatnet S	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
5	Teistholmen SØ	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
6	Oksbåsen	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
7	Lomstjønna S	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
8	Tverrelva	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
9	Kobbevatnet	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
10	Lyngvatnet Ø	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
11	Klevatnet	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
12	Littje Steinsvatnet	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
13	Lomstjønna	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
14	Tjern ved rullebane V	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
15	Hovedrullebane V	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
16	Klevatnet Ø	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 10.5-5.6
17	Fuglehullet	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 10.5-1.8

¹Kjøring med belte- og hjulgående kjøretøy og bivuakkering er tillatt på snødekt og frossen mark.

4 TAKKSIGELSER

I forbindelse med arbeidet på Andøya vil vi gjerne takke Major/mil. rådgiver Harald Pedersen, Andøya flystasjon, for verdifull bistand i kartleggingsprosessen. Vi vil også takke Morten Stokke og Esben Bergersen for bidrag med ornitologisk dokumentasjon fra området.

5 KILDER

Aaheim, R. 1985. Myr. Nasjonalatlas for Norge. Hovedtema 4: Vegetasjon og dyreliv. Kartblad 4.1.2. NGO.

Bjerke, J. W. 2005. Høymyrer i Andøy kommune – Kartlegging av forekomster primært på grunnlag av flybildeserier. NINA Rapport 82. 22 s.

Den norske soppnavnkomitéen. 1996. Norske soppnavn. Tredje utgave. Fungiflora. 137s.

Direktoratet for naturforvaltning. 1996. Viltkartlegging. DN-håndbok 11 (revidert i 2000).

Direktoratet for naturforvaltning. 1999a. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. DN håndbok 13-1999.

Direktoratet for naturforvaltning. 1999b. Nasjonal rødliste for truede arter i Norge 1998. Norwegian Red List 1998. DN-rapport 1999-3. 162s.

Direktoratet for naturforvaltning. 2000. Kartlegging av ferskvannskvaliteter. DN håndbok 15-2000 (revidert i 2003).

Direktoratet for naturforvaltning. 2005. Naturbasen. www.naturbasen.no.

Elgersma, A. & Asheim, V. 1998. Landskapsregioner i Norge – landskapsbeskrivelser. NI-JOS-rapport 2/1998. 61s.

Elven, R. 1994. Johannes Lid. & Dagny Tande Lid. 1994. Norsk flora. 6. utgåve ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1014 s.

Fremstad, E. & Moen, A. 2001. Truede vegetasjonstyper i Norge. Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet. Vitenskapsmuseet. Rapport botanisk serie 2001-4. 231s.

Frisvoll, A. A., Elvebakk, A. Flatberg, K.I. & Økland, R. 1995. Sjekkliste over norske mosar. Vitskapleg og norsk namneverk. NINA Temahefte 4. 104s.

Forsvarsbygg 2002. Avtale om forvaltning av skog, vilt og fisk på Forsvarets eiendommer. 5s+ vedlegg. Vedlegg E miljøkrav til skogsdrift ved Forsvarets eiendommer revidert 18.3.2004.

Forsvarsbygg 2003. Kravspesifikasjon for kartlegging av biologisk mangfold i Forsvarets områder. Versjon april 2003.

Forsvarsdepartementet. 2002. Forsvarets miljøvernarbeid. Handlingsplan. 33s.

Forsvarets bygningstjeneste (nå Forsvarsbygg). 2000. Landsverneplan for Forsvaret, katalogdel Sør- og Vestlandet, Trøndelag og Nord-Norge. 341s.

Fylkesmannen i Nordland 2002. Viltkartlegging i Nordland. Retningslinjer fra Fylkesmannen til kommunene. Notat. 5s.

Gustad, J. R. 1995. Sjeldne fugler i Norge i 1993 og 1994. Rapport fra Norsk sjeldenhetskomité for fugl (NSKF). Vår Fuglefauna 18: 259-302.

Gjershaug, J.O., Thingstad, P. G., Eldøy, S. & Byrkjeland, S. 1994. Norsk fugleatlas. Hekkefuglenes utbredelse og bestandsstatus i Norge. Norsk Ornitologisk Forening. 551s.

Holgerson, H. & Willgohs, J. F. 1956. First breeding of the Black-tailed Godwit, *Limosa limosa* (L.) in Norway. Astarte 13: 1-8.

Karplanteherbariet, 2004. http://www.nhm.uio.no/botanisk/nxd/kar/nkd_b.htm. Karplanteherbariets internettsider.

Krog, H, Østhagen, H. & Tønsberg, T. 1994. Lavflora. Norske busk- og bladlav. Universitetsforlaget. 368s.

Kålås, J. A. & Byrkjedal, I. 1981. Vadefuglenes hekkestatus i Norge med Svalbard. Proc. Second Nordic Ornith. Congr. 1979: 57-74.

Larsen, B. H. 1987. Vintertelling av sjøfugl i Lofoten og Vesterålen 1987. Rapport til AKUP. Direktoratet for Naturforvaltning, forskningsavdelingen. Rapport, 35 s.

Lavherbariet, 2004. <http://www.toyen.uio.no/botanisk/lav/>. Lavherbariets internettsider.

NINA naturdata as 2005. Natur2000 v. 3.5. Et databaseverktøy for registrering av naturforekomster.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens kartverk. Hønefoss.

Nordiska ministerrådet. 1977. Naturgeografisk regionindelning av Norden. Stockholm, 137s.

Schølberg, K. udatert. Fly-fugl problematikken ved Andøy Flystasjon. Intern rapport til Fly-fugl kontoret, Oslo.

Soppherbariet, 2004. <http://www.nhm.uio.no/botanisk/bot-mus/sopp/soppdb.htm>. Soppherbariets internettsider.

Stokke, M. 2005. Fugleregistreringer ved Andøya Flystasjon i perioden 1990-1997. Utskrift av feltdagbøker. Upublisert.

Sæther, S. A. 1994. Svarthalespove *Limosa limosa*. S. 200 i: Gjershaug, J. O., Thingstad, P. G., Eldøy, S. og Byrkjeland, S. (red.): Norsk fugleatlas. Norsk Ornitologisk Forening, Klæbu. 552 s.

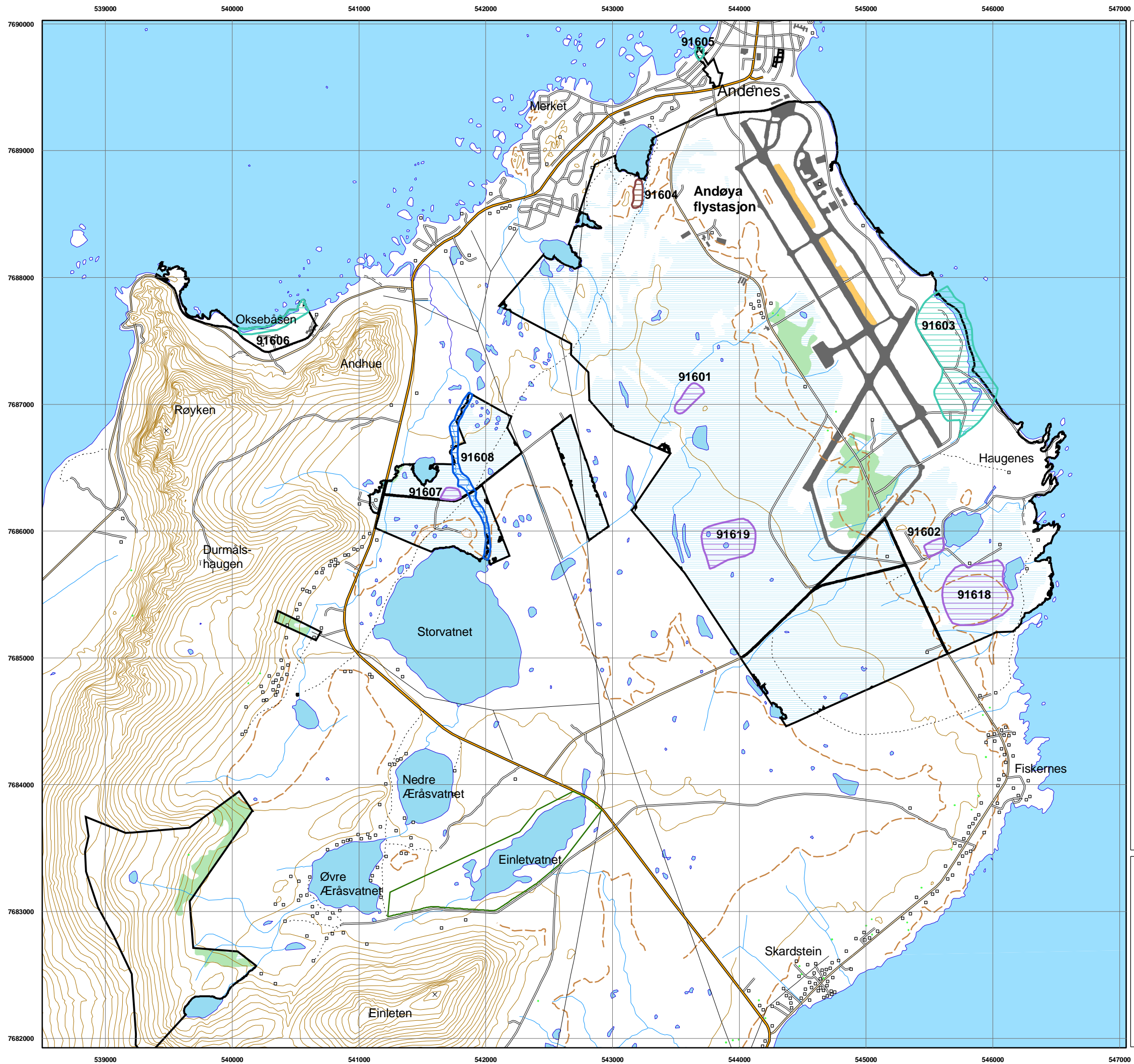
Winsnes, W. H. 1974. Fly/fugl-problemet På Andøya Flystasjon. Luftforsvaret, Generalinspektøren. Spesiell orientering. 47 s.

Zwaan, K. B., Fareth, E. og Grogan, P. W. 1998. Geologisk kart over Norge, berggrunnskart TROMSØ, M 1:250.000. Norges geologiske undersøkelse.

VEDLEGG 1

Karplanteliste for Andøya flystasjon, Andøy kommune, er vist nedenfor (101 arter). NB! Bare arter funnet innenfor inngjerdet areal er oppført her, ikke arter som ble påvist ved Oksbåsen, på myrområdene sør for flyplassområdet eller oppe i Skarsteindalen. Dette ville i så tilfelle medført en økning i artsantallet med noen ti-talls arter.

Balderbrå	Bjønnskjegg	Bjørnebrodd	Bleiksøte
Blokkebær	Blystarr	Blåbær	Blåklokke
Blåtopp	Bukkeblad	Dunbjørk	Duskmyrull
Dvergbjørk	Dvergjamne	Dystarr	Elvesnelle
Engfrytle	Enghumbleblom	Engkvein	Engsnelle
Engsoleie	Engsyre	Fjellflokk	Fjellfrøstjerne
Fjellrapp	Fjellsnelle	Fjelltistel	Flaskestarr
Flekkmarihand	Flekkmure	Flotgras	Fuglevikke
Følblom	Geitrams	Grønnvier	Gulflatbelg
Gullris	Gulsildre	Gåsemure	Hundekjeks
Høymol	Hårstarr	Jåblom	Karve
Kattefot	Klengemaure	Knoppsmåarve	Kornstarr
Krekling	Kvitbladtistel	Kvitkløver	Kvitlyng
Lappmarihand	Lappvier	Legevintergrønn	Lodnerublom
Løvetann sp	Marikåpe sp	Marinøkkel	Mjødurt
Molte	Musestarr	Myrhatt	Myrsnelle
Nattfiol	Prestekrage	Reinfann	Reinrose
Ryllik	Rypebær	Rødkløver	Rødsvingel
Røsslyng	Sandsiv	Skogburkne	Skogsiv
Skogsnelle	Sløke	Slåttestarr	Småengkall
Småmarimjelle	Stormarimjelle	Stornesle	Stortveblad
Strandarve	Strandrug	Strandrør	Strandsnelle
Strandreddik	Svartstarr	Svarttopp	Sølvbunke
Tangmelde	Tiriltunge	Tjønnaaks	Torvmyrull
Trillingsiv	Tromsøpalme	Trådstarr	Tunsmåarve
Vendelrot			

ANDØYA FLYSTASJON

Biologisk mangfold - vedlegg 2

Naturtyper

Lokalitetsnummer henviser til databasen Natur2000 og BM-rapport 64-2004, hvor supplerende informasjon finnes.

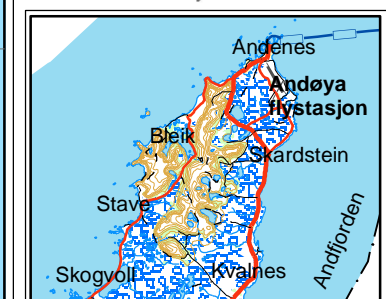
- Myr (A)
- Ferskvann/våtmark (E)
- Havstrand (G)
- Annet (H)
- Eiendomsgrense

Lokalitetsnr	Naturtypekode	Naturtype	Verdikkasse
91601	A05	Rikmyr	C
91602	A05	Rikmyr	B
91603	G04	Sandstrender	C
91604	H00	Andre viktige forekomster	B
91605	G09	Kalkrike strandberg	B
91606	G09	Kalkrike strandberg	B
91607	A05	Rikmyr	B
91608	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	B
91618	A02	Intakt høgmyr	B
91619	A02	Intakt høgmyr	C

Dato: 04.01.06

Forsvarsbygg
Eiendomsforvaltning

Kartet er levert av
Asplan Viak +++
- + + +

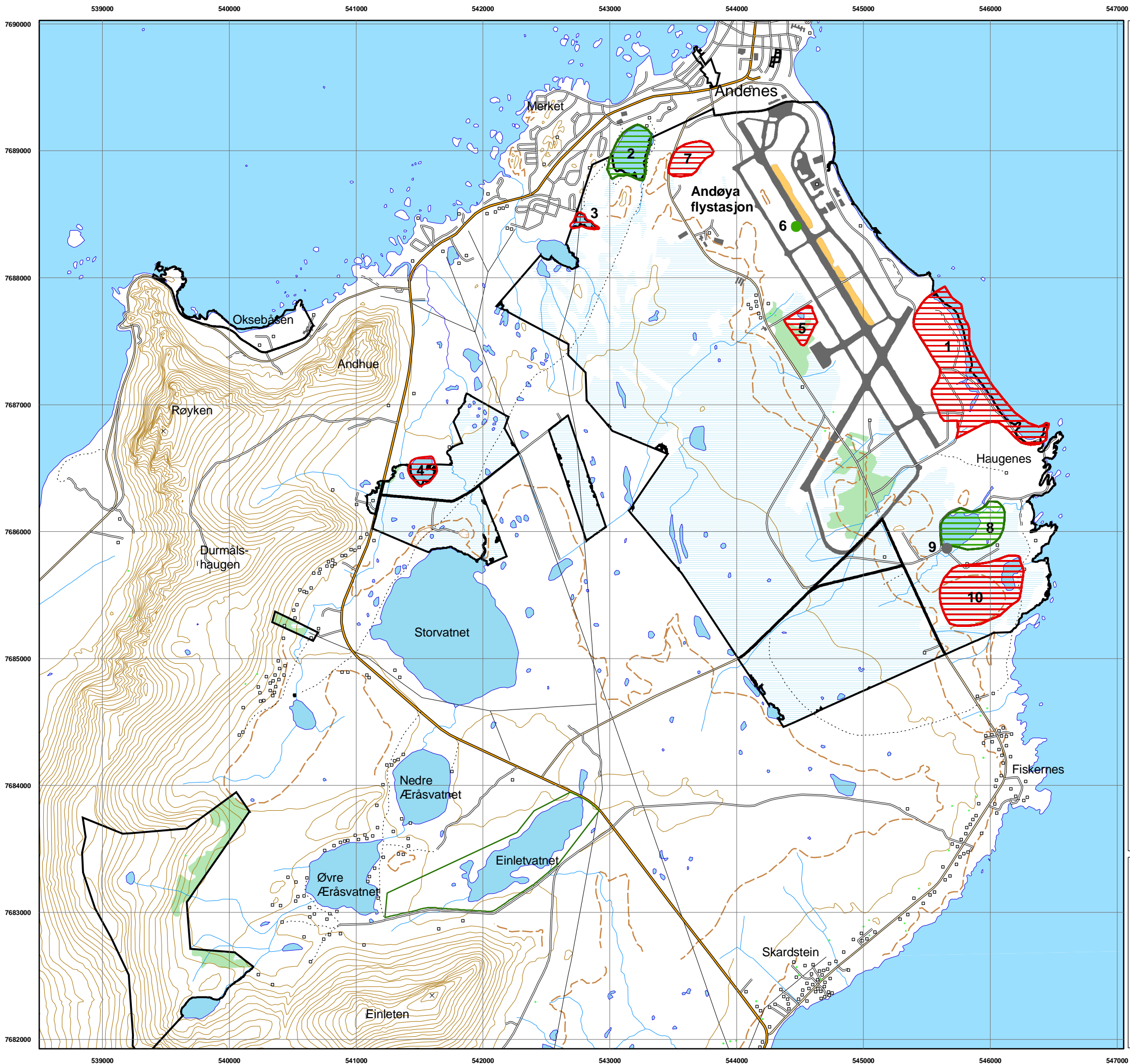

Kartgrunnlag: N50, Forsvarets generelle avtale. Alle områder digitalisert med N5 bakgrunnsdata
Datum: Euref89 (WGS84)
Kartprojeksjon: UTM Sone 33

Målestokk
1:30 000

0 100200M
|||||

ANDØYA FLYSTASJON

Biologisk mangfold - vedlegg 3

Prioriterte viltområder

Verdisatte prioriterte viltområder. Utfyllende opplysninger er gitt i BM-rapport 64-2004.

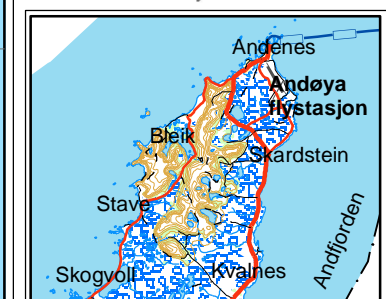
- Svært viktig viltområde (A)
- Viktig viltområde (B)
- Viktig viltområde (B)
- Lokalt viktig viltområde (B)
- Eiendomsgrense

Områdenr	Lokalitet	Verdi
1	Haugnes N	Svært viktig viltområde
2	Klevatnet	Viktig viltområde
3	Littje Steinsvatnet	Svært viktig viltområde
4	Lomstjønnå	Svært viktig viltområde
5	Tjern ved rullebane V	Svært viktig viltområde
6	Hovedrullebane V	Viktig viltområde
7	Klevatnet Ø	Svært viktig viltområde
8	Fuglehullet	Viktig viltområde
9	Fuglehullet SV	Lokalt viktig viltområde
10	Kobbevatnet	Svært viktig viltområde

Dato: 04.01.06

Forsvarsbygg
Eiendomsforvaltning

Kartet er levert av
Asplan Viak +++
- + + +

Kartgrunnlag: N50, Forsvarets generelle avtale. Alle områder digitalisert med N5 bakgrunnsdata
Datum: Euref89 (WGS84)
Kartprojeksjon: UTM Sone 33

Målestokk
1:30 000

0 100200M
|||

539000 540000 541000 542000 543000 544000 545000 546000

ANDØYA FLYSTASJON

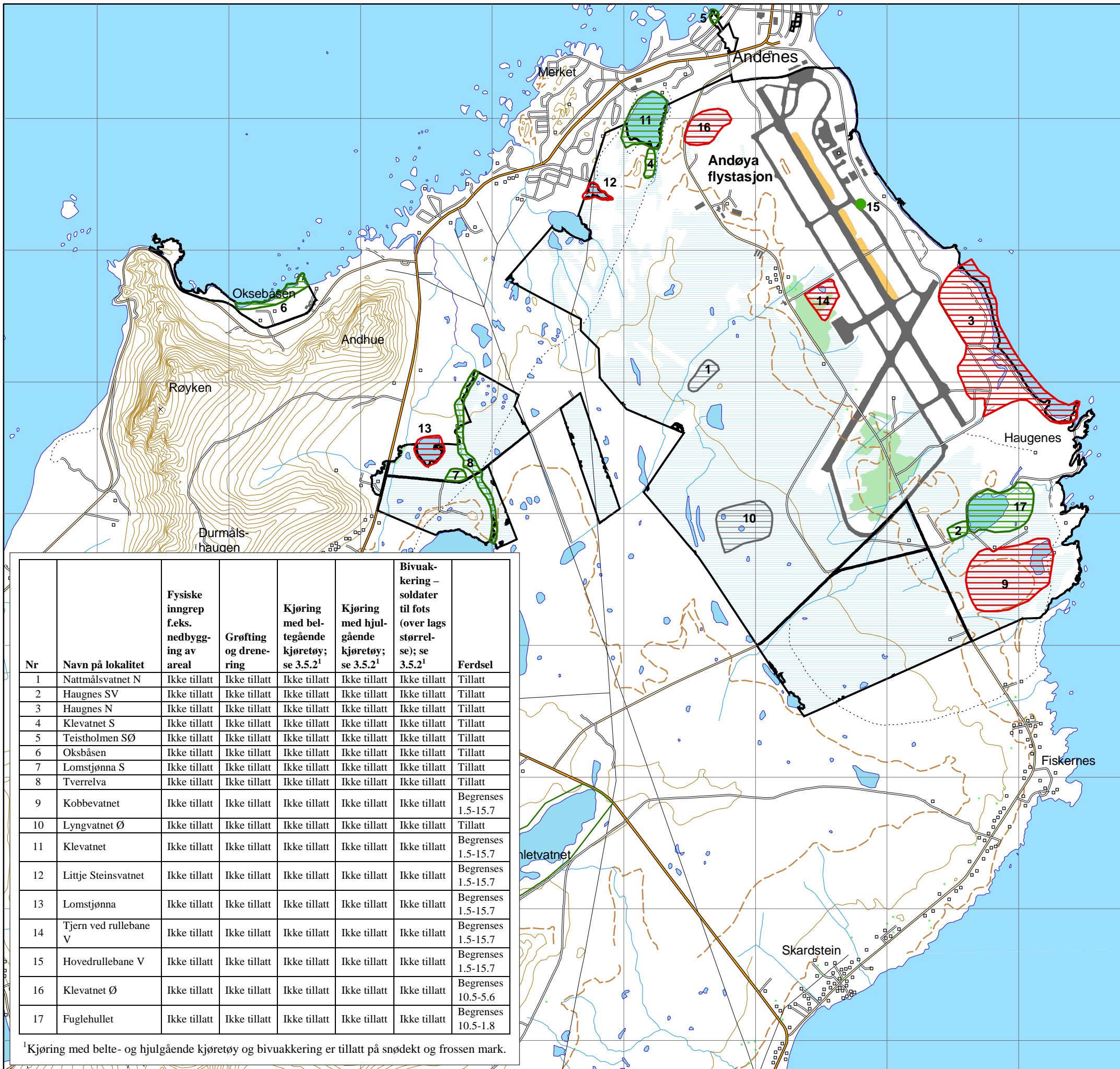
Biologisk mangfold - vedlegg 4

Statuskart for biologisk mangfold

Verdisatte sammenveide områder der naturtyper, ferskvannslokaliteter, vilt og rødlistearter er vurdert samlet. Utdyllende opplysninger er gitt i BM-rapport 64-2004.

- A - Svært viktig område
- B - Viktig område
- C - Lokalt viktig område
- B - Viktig område
- C - Lokalt viktig område
- Eiendomsgrense

7689000
7688000
7687000
7686000
7685000
7684000
7683000
7682000

Nr	Navn på lokalitet	Fysiske inngrep f.eks. nedbygging av areal	Grøfting og drenering	Kjøring med beltegående kjøretøy; se 3.5.2 ¹	Kjøring med hjulgående kjøretøy; se 3.5.2 ¹	Bivuakkering – soldater til fots (over lags størrelse); se 3.5.2 ¹	Ferdsel
1	Nattmålsvatnet N	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
2	Haugnes SV	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
3	Haugnes N	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
4	Klevatnet S	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
5	Teistholmen SØ	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
6	Oksbåsen	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
7	Lomstjønnå S	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
8	Tverrelva	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
9	Kobbevatnet	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
10	Lyngvatnet Ø	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt
11	Klevatnet	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
12	Littje Steinsvatnet	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
13	Lomstjønnå	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
14	Tjern ved rullebane V	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
15	Hovedrullebane V	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 1.5-15.7
16	Klevatnet Ø	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 10.5-5.6
17	Fuglehullet	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Begrenses 10.5-1.8

¹Kjøring med belte- og hjulgående kjøretøy og bivuakkering er tillatt på snødekt og frossen mark.

Dato: 04.01.06

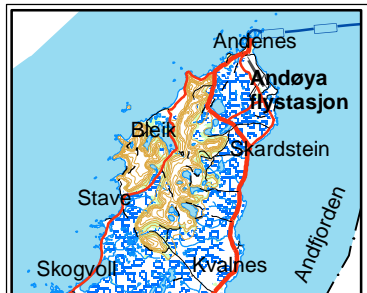
Forsvarsbygg
Eiendomsforvaltning

Kartet er levert av **Asplan Viak** +++

Kartgrunnlag: N50, Forsvarets generelle avtale. Alle områder digitalisert med N5 bakgrunnsdata
Datum: Euref89 (WGS84)
Kartprojeksjon: UTM Sone 33

Målestokk
1:30 000

0 100200M

539000 540000 541000 542000 543000 544000 545000 546000